DÖNEM: 22 CİLT: 117 YASAMA YILI: 4

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ TUTANAK DERGİSİ

92 nci Birleşim

23 Nisan 2006 Pazar

İÇİNDEKİLER

	Sayfa
I. - GEÇEN TUTANAK ÖZETİ	**338**
II. - GELEN KÂĞITLAR	**340**
III. - BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI	**341**
A) ÇEŞİTLİ İŞLER	*341:360*
1.- Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in Genel Kurulu teşrifleri	341
2.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşunun 86 ncı yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması, günün önem ve anlamının belirtilmesi görüşmeleri	341:360

I.- GEÇEN TUTANAK ÖZETİ

TBMM Genel Kurulu saat 14.00'te açılarak sekiz oturum yaptı.

Gaziantep Milletvekili Abdulkadir Ateş, Avrupa Konseyi Genel Kurulunda son dönemde yapılan çalışmalara ve Konsey ile Avrupa Birliği arasındaki bazı sorunlarla ilgili izlenimlerine ilişkin gündemdışı bir konuşma yaptı.

Konya Milletvekili Halil Ürün'ün, ülkemiz insanlarının daha hızlı kalkınarak daha huzurlu ve refah içinde yaşam sağlaması konusunda yardımcı olacak olan teknokentlerin amacı ile sorunlarının çözülmesi için alınması gereken tedbirlere ilişkin gündemdışı konuşmasına Sanayi ve Ticaret Bakanı Ali Coşkun,

Sinop Milletvekili Engin Altay'ın, Hükümetin nükleer enerji politikasına, Sinop'ta kurulması düşünülen nükleer enerji santralının bölgeye verebileceği muhtemel çevresel zararlar ile HES Projesinin hayata geçirilmesinin önemine ilişkin gündemdışı konuşmasına, Enerji ve Tabiî Kaynaklar Bakanı Mehmet Hilmi Güler,

Cevap verdi.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Bülent Arınç'ın, İsveç Parlamentosu Başkanı Björn von Sydow'un vaki davetine icabetle, beraberinde bir Parlamento heyetiyle İsveç'e resmî ziyarette bulunmasına ilişkin Başkanlık;

Dışişleri Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Abdullah Gül'ün:

İspanya'ya,

Tunus'a,

Yaptığı resmî ziyaretlere katılacak milletvekillerine ilişkin Başbakanlık;

Tezkereleri kabul edildi.

Gündemin "Kanun Tasarı ve Teklifleri ile Komisyonlardan Gelen Diğer İşler" kısmının:

3 üncü sırasında bulunan, Kamu İhale Kanununa Geçici Madde Eklenmesine Dair Kanun Teklifinin (2/212) (S. Sayısı: 305) görüşmeleri, daha önce geri alınan maddelere ilişkin komisyon raporu henüz gelmediğinden;

4 üncü sırasında bulunan, Bazı Kamu Alacaklarının Tahsil ve Terkinine İlişkin Kanun Tasarısının (1/1030) (S. Sayısı: 904),

5 inci sırasında bulunan, Muğla Milletvekili Orhan Seyfi Terzibaşıoğlu'nun; 190 Sayılı Genel Kadro ve Usulü Hakkında Kanun Hükmünde Kararname ile 2985 Sayılı Toplu Konut Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifinin (2/727) (S. Sayısı: 1138),

Görüşmeleri, ilgili komisyon yetkilileri Genel Kurulda hazır bulunmadığından;

Ertelendi.

6 ncı sırasında yer alan ve İçtüzüğün 91 inci maddesi kapsamında değerlendirilerek temel kanun olarak bölümler halinde görüşülmesi kararlaştırılmış bulunan, Nüfus Hizmetleri Kanunu Tasarısının (1/1177) (S. Sayısı: 1123), müzakereleri tamamlandı; tümü üzerinde elektronik cihazla yapılan açıkoylamalar sonucunda Genel Kurulda toplantı yetersayısı bulunmadığı anlaşıldığından;

Alınan karar gereğince, 23 Nisan 2006 Pazar günü saat 14.00' te toplanmak üzere, birleşime 20.26'da son verildi.

Ali Dinçer
Başkanvekili

Bayram Özçelik	*Ahmet Gökhan Sarıçam*
Burdur	Kırklareli
Kâtip Üye	Kâtip Üye

No.: 126

II. - GELEN KÂĞITLAR

21 Nisan 2006 Cuma

Tasarı

1.- Terörle Mücadele Kanununun Bazı Maddelerinde Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Tasarısı (1/1194) (Avrupa Birliği Uyum; Anayasa; İçişleri ve Adalet Komisyonlarına) (Başkanlığa geliş tarihi: 18.4.2006)

Teklifler

1.- Diyarbakır Milletvekili Aziz Akgül'ün; Millî Eğitim Temel Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/769) (Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonuna) (Başkanlığa geliş tarihi: 14.4.2006)

2.- Diyarbakır Milletvekili Aziz Akgül'ün; Devlet Memurları Kanununda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Teklifi (2/770) (Plan ve Bütçe Komisyonuna) (Başkanlığa geliş tarihi: 14.4.2006)

3.- Van Milletvekili Cüneyit Karabıyık ile Kahramanmaraş Milletvekili Hanefi Mahçiçek'in; Belediye Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun Teklifi (2/771) (İçişleri ile Plan ve Bütçe Komisyonlarına) (Başkanlığa geliş tarihi: 18.4.2006)

BİRİNCİ OTURUM

Açılma Saati: 14.00

23 Nisan 2006 Pazar

BAŞKAN: Bülent ARINÇ

KÂTİP ÜYELER: Harun TÜFEKCİ (Konya), Ahmet Gökhan SARIÇAM (Kırklareli)

BAŞKAN - Türkiye Büyük Millet Meclisinin 92 nci Birleşimini açıyorum.

(İstiklal Marşı)

III. - BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

A) ÇEŞİTLİ İŞLER

1.- Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in Genel Kurulu teşrifleri

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, Sayın Cumhurbaşkanımız, dinleyici locasındaki yerlerini alarak, Yüce Meclisimizi onurlandırmışlardır; kendilerine, Yüce Heyetiniz adına "hoşgeldiniz" diyorum. (Ayakta alkışlar)

2.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşunun 86 ncı yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması, günün önem ve anlamının belirtilmesi görüşmeleri

BAŞKAN - Sayın milletvekilleri, gündemimize göre, Genel Kurulun 5 Nisan 2006 tarihli 84 üncü Birleşiminde alınan karar uyarınca, Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşunun 86 ncı yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması ve günün önem ve anlamının belirtilmesi amacıyla yapacağımız görüşmelere başlıyoruz.

Saygıdeğer milletvekilleri, 23 Nisan 1920 yılında açılan Türkiye Büyük Millet Meclisinin 86 ncı yıldönümünü kutluyoruz. Millet iradesinin temsil makamı olan Meclisimiz daha nice 86 yıl halkımızı onurla temsil etmeye devam edecektir.

Açıldığı yıldan itibaren ülkenin kaderine el koyan, Kurtuluş Savaşını yöneten, cumhuriyeti ilan eden, devrimler gerçekleştiren Meclisimiz, bu özellikleri nedeniyle dünya parlamentoları arasında müstesna bir yere sahiptir. Bu müstesna Meclisi bize kazandıran, bağımsızlık savaşımızın komutanı, ilk Meclis Başkanımız, cumhuriyetimizin kurucusu Yüce Önder Mustafa Kemal Atatürk ve arkadaşlarını, sözlerimin hemen başında minnetle anıyor, onların emanetini ilelebet koruyacağımızı ifade etmek istiyorum.

Savaşı yöneten bu Meclis, hemen ardından büyük bir kalkınma hareketi başlatmış ve devrim niteliğinde kanunlar çıkarmıştır. Böylece, her yanı işgal edilmiş topraklardan yeni bir ülkenin inşaını gerçekleştirmiştir. Bu yönüyle, Meclisimiz, o dönem için, fonksiyonu ve gücü bakımından son derece etkin ve dinamikti.

1961 Anayasasıyla, Meclisimizin kullandığı yetki, görev ve fonksiyonların bir kısmı diğer erklere devredilmiştir. Yasama, yürütme ve yargı arasında kuvvetler ayırımı yapılmış; eşitlik, güç paylaşımı ve denge sağlanmaya çalışılmıştır.

Saygıdeğer milletvekilleri, Türkiye'nin geçirdiği birtakım olağanüstü şartlarla, kuvvetler ayırımında bir denge sorununun oluştuğunu kabul etmek gerekir. Bugün tüm dünyada geçerli olan parlamenter sistemin genel kuralları ülkemizde uygulansa da, Meclisimizin fonksiyonu, gücü ve yetkileri kısmen erozyona uğramıştır. Yine de Meclisimiz, kendi uhdesinde tuttuğu yasama ve denetim faaliyetlerini bugüne kadar başarıyla sürdürmüş ve diğer erklerin görev alanlarına müdahil olmaktan titizlikle kaçınmıştır.

Ancak, bugün, Meclisimiz, asıl görevi olan yasama ve denetim faaliyetlerini yaparken, diğer erklerden birtakım eleştiriler geldiğini görmekteyiz.

Meclisimizde kurulan araştırma komisyonları görevlerini Anayasanın 98 inci ve İçtüzüğün 104 üncü ve 105 inci maddelerine dayanarak gerçekleştirmektedir. Araştırma komisyonlarının çalışmaları, milletimiz adına kullanılan bir denetim ve bilgi edinme hakkıdır. Komisyonlarımızın çalışmaları yargılama anlamına gelmediği gibi, yargının çalışma alanlarıyla da çakışmayan bir bilgi edinme faaliyetidir ve her yönüyle, Anayasanın 138 inci maddesine aykırı değildir. Bu nedenle, komisyon çalışmalarının yargı erkine bir müdahale olduğu iddiası, hukuk temelli bir eleştiri değildir.

Saygıdeğer milletvekilleri, Türkiye'de darbeler döneminin başlangıcı kabul edilen ve bürokratik iktidarın güçlendiği 1960 yılından itibaren, Meclisimizin gücü, yetkisi ve fonksiyonu, bu tür hukukî temellere dayanmayan eleştirilerle daraltılmaya çalışılmaktadır. Anayasayı ve tüm kanunları yapan, cumhurbaşkanını seçen, hükümeti içinden çıkaran ve aynı zamanda denetleyen, savaş kararını alan ve ülkenin geleceğine yön veren bir kurumun, bugün, sahip olduğu gücü ve yetkiyi tam olarak kullandığı tartışmalıdır. Kimi zaman çok önemli mekanizmaların dışında bırakılan Meclisin fonksiyonları daraltılmıştır.

Örneğin, ülkenin iç ve dış siyasetine çok büyük etkisi olan ve "gizli anayasa" diye kabul edilemez bir tanımlamayla anılan millî güvenlik siyaset belgesinin hazırlanılmasında, Meclisimiz ve ilgili komisyonlarımız tamamen devredışıdır. Açıklanması ve yayınlanması tamamen yasak olan bu belgenin, son haline karar verildiği günün hemen ertesinde gazete manşetlerinde yer alması son derece dikkat çekicidir. Yine bu belgeden yola çıkılarak hazırlanan iç güvenlik strateji belgesinin, çete kurmaktan yargılanan kişilerin arşivinden çıkması, ne yazık ki, devlet ciddiyetiyle hiçbir şekilde bağdaşmamaktadır.

Bu belgenin, Meclisimizin bilgisi ve denetimi haricinde hazırlanması, Parlamentomuzun fonksiyonunun ve millet iradesine verilen değerin ne durumda olduğunu göstermektedir.

Saygıdeğer milletvekilleri, demokratik bir ülkede "gizli anayasa", "kırmızı kitap", "derin anayasa" gibi tabirler, asla kabul edilemez kavramlardır. Bu kavramlar, gizli, antidemokratik bir yönetimin iktidarda olduğunu ima eder. Türkiye Cumhuriyetinin ve hepimizin tek bir anayasası vardır ve yürürlüktedir.

Millî güvenlik siyaset belgesi için kullanılan gizli anayasa gibi bir tanımın bazı çevreler tarafından üretildiğini ve resmî bir tanım olmadığını biliyoruz. Ancak, böylesine bir tanım, eğer, kamuoyu tarafından kullanılıyor ve buna ciddî itirazlar gelmiyorsa, bu, bazı kişilerin bilinçaltında ülkemiz için nasıl bir yönetim isteği olduğunu göstermektedir.

Maalesef, her dönemde, ülkemizin en önemli konusu olan Cumhurbaşkanlığı seçimi için yaşanan tartışmalarda, bazı kamuoyu önderleri ve siyasetçilerin ifadeleri, bilinçaltında "gizli bir anayasa" olduğunu ve buna göre hareket ettiklerini ortaya koymaktadır.

Yeri gelmişken, Sayın Cumhurbaşkanımızın görev süresinin bitmesine uzun bir zaman varken, yeni cumhurbaşkanının kim olacağını ve nasıl seçileceğini yoğun bir şekilde tartışmanın, Sayın Cumhurbaşkanımıza karşı bir nezaketsizlik olduğunu belirtmek isterim. Bundan üzüntü duymama ve bu tartışmalara girmekten imtina etmeme rağmen, yine de, tartışmalarda, bazı kişilerin Meclisimizle ilgili beyanlarındaki yanlışlığa burada değinmeyi, Meclis Başkanı olarak bir görev sayıyorum.

Saygıdeğer milletvekilleri, ülkemiz, Meclisimizin çıkardığı bir Anayasayla yönetiliyor. Tüm kanunlarımız bu Anayasaya uygun çıkarıldığı gibi, yargı ve yürütme de, yine mevcut Anayasamıza göre görevlerini sürdürmektedir. Bu durumda, mevcut Anayasamıza göre, yeni cumhurbaşkanının hangi özelliklerde olması gerektiği, Meclisimiz tarafından nasıl ve ne zaman seçileceği açıkça ifade edilmiştir ve bu, herkesin malumudur.

Buna rağmen, mevcut Anayasamız açısından hiçbir sorun yokken, yeni cumhurbaşkanını bu Meclisin seçip seçemeyeceğini tartışmak, Meclisimizin meşruiyet sorununu gündeme getirir ki, bu, asla kabul edilemez bir durumdur.

Ülkemizin yönetilme biçimi, erkler arasındaki gücün kullanımı, meşruiyetlerin dayanak noktaları tartışma götürmez bir şekilde nettir. Bu konu, Anayasamızın "Başlangıç" bölümünde "kuvvetler ayrımının, devlet organları arasında üstünlük sıralaması anlamına gelmeyip, belli devlet yetki ve görevlerinin kullanılmasından ibaret ve bununla sınırlı medenî bir işbölümü ve işbirliği olduğu ve üstünlüğün ancak Anayasa ve kanunlarda bulunduğu" açıkça ifade edilmiştir.

Bu net açıklamaya rağmen, bazı kurumlar, kendilerinin öncelikli olduğunu, hatta, daha üstün olduğunu düşünebilmektedir. Hatta, bazı kurumlar, reform çalışmalarına karşı direnmektedirler.

SÜLEYMAN SARIBAŞ (Malatya) - Hangi kurumlar Sayın Başkan?

MUHARREM KILIÇ (Malatya) - Hangi kurumlar?

BAŞKAN - Saygıdeğer milletvekilleri, 23 Nisan 1920 yılında açılan Türkiye Büyük Millet Meclisinin 86 ncı yıldönümünü kutluyoruz. Millet iradesinin temsil makamı olan Meclisimiz, daha nice 86 yıl, halkımızı onurla temsil etmeye devam edecektir.

Açıldığı yıldan itibaren ülkenin kaderine el koyan, Kurtuluş Savaşını yöneten, cumhuriyeti ilan eden, devrimler gerçekleştiren Meclisimiz, bu özellikleri nedeniyle dünyada takdir görmektedir.

Ne ilginçtir ki, artık işlevini yitirmiş, yıllardır sorun üreten bazı kurumların kaldırılması, bu kurumlardan ve elitist antireformculardan gelen tepkiler nedeniyle gerçekleştirilememiştir. Halkın büyük çoğunluğunun istediği bu değişikliğe karşın, yürütmenin de, azınlık antireformcuların talebini öncelemesi, ayrıca üzerinde düşünülmesi gereken bir konudur.

Yüce Meclisimiz, 84 yıl önce saltanat kurumunu kaldırmıştır; ancak, ne var ki, bugün, ülkede, bu kez kurumların saltanatı hüküm sürmektedir.

ALİ TOPUZ (İstanbul) - Bir de tarikatların...

V. HAŞİM ORAL (Denizli) - Tarikatların...

BAŞKAN - Saygıdeğer milletvekilleri, özgürlüklerin genişletilmesinde, yasakların kaldırılmasında ve demokratikleşmede temel iki zorunluluk vardır: Birincisi, Anayasaya uygun olarak Meclisin karar alması; ikincisi ise, milletin mutabakatıdır.

Yeni bir düzenleme yapılırken veya Anayasa değişikliğinde, kurumların görüşünü almak başka bir şeydir, kurumların mutabakat şartını aramak başka bir konudur. Dünya üzerinde, daha çok demokrasi için sadece kurumların mutabakatını arayan demokratik bir ülke örneği yoktur. Türkiye'de doğal bir durummuş gibi gösterilen bu tutumun, demokrasi anlayışımızı, özgürlüklere yaklaşımımızı ve hukuka olan inancımızın nasıl olduğunu açıkça gösterdiği inancındayım.

Büyük Önder Atatürk'ün "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" sözünü hayata geçirmek için, bu Meclis, saltanat kurumunu kaldırmış, düşmana karşı savaş vermiştir. Bundan sonra da, bu ilke doğrultusunda, Meclisimiz, görevini kimseye bırakmadan sürdürmeye kararlıdır. Anlaşılmaz bir şekilde, özgürlüklerin genişletilmesi, yasakların kaldırılması için yıllarca bu kurumların mutabakatı beklenir olmuştur. Ancak, bazı kurumlar, katılımcı demokrasinin gereği olan ortak akılda buluşmak bir yana, görüş alışverişi için oluşturulan zeminleri bile reddetmektedir. Bu durumda, bazı kurumların, katılımcı demokrasi yerine... Türkiye için uygun gördüklerini iddia etmeleri, çok da dayanaksız olmayacaktır.

Saygıdeğer milletvekilleri, bugün, özgürlüklerin genişletilmesi için güçlü bir anayasa değişikliği, artık, zorunlu hale gelmiştir. Tartışılan tüm konuları içine alan, daha özgür, daha demokrat, daha güçlü, daha mutlu bir Türkiye'nin inşaında gereken anayasa değişikliği için ortak bir akıl oluşturmak gerekir. Tüm kurum, kişi ve kuruluşlar, bu değişiklik için görüşlerini özgürce ifade et-

melidir. Ancak, bir mutabakat aranacaksa, sadece, Yüce Meclis çatısı altında, halkı temsil eden milletvekillerinin mutabakatının aranması gerekir. Eğer, burada bir mutabakat sağlanamazsa, gidilecek bir tek merci vardır, o da Yüce Milletimizin iradesidir.

Saygıdeğer milletvekilleri, Yüce Meclisimiz çatısı altında çıkarılan kanunlar tartışılırken pek çok meselenin rejim tartışmasına çekilmesi, her geçen gün artmaktadır. Tarım alanında yapılacak bir düzenleme, Belediyeler Kanununda yapılacak bir değişiklik, hayvancılık, turizm ve benzeri onlarca konu tartışılırken, konu aniden birileri tarafından rejim tartışmalarına getirilmektedir. Son olarak, önemli konumdaki bir siyasetçinin, İstanbul'da bir eğlence merkezinin insanların ölümüne neden olan kaçak yapılarının yıkılmasını, "rejimden ideolojik intikam almak" olarak değerlendirmesi, durumun trajikomik yanını en çarpıcı şekilde ortaya koymaktadır.

Türkiye'nin bir rejim sorunu yoktur. Türkiye, rejiminin cumhuriyet olacağına, demokrasi olacağına bundan 83 yıl önce karar vermiştir. Bugün de Meclisiyle, hükümetiyle ve tüm organlarıyla aynı kararlılıkla yoluna devam etmektedir.

Saygıdeğer milletvekilleri, ülkenin rejimine karşı bu kadar güvensiz olunamaz. Türkiye'nin rejimi, her konu tartışıldığında sarsılacak, etkilenecek kadar zayıf değildir. Hiç kimse, cumhuriyetten, demokrasiden, temel özgürlüklerden vazgeçme niyetinde değildir. Dolayısıyla, ülkede bir rejim sorunu değil, rejimin sahibi olma tartışması vardır. Ülke yönetiminde inisiyatif alanlarını genişletme ya da sahip oldukları gücü kaybetmeme tartışmaları vardır. Laikliğin, Yüce Önder Atatürk'ün, cumhuriyetin, bayrağın, rejimin sahibi milletin ta kendisidir. Milletin temsilcileri olan bizler, tüm bu değerlere bağlı kalacağımıza, sahip çıkacağımıza milletvekili olduğumuzda yemin ettik. Bugüne kadar, bu yeminimize muhalif bir tek davranış dahi bu Yüce Meclisimiz içinde vuku bulmamıştır. (CHP sıralarından "Ya!.. Ya!.." sesleri) Dolayısıyla, millî değerlerimizin sahibi bir kesim, bir grup değil, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan herkestir.

Milletimiz, ulusal ortak değerlerin sahibidir ve kendi içinde büyük bir hoşgörüyle yaşamaktadır. Toplumumuz etnik kimliğine, inancına, kültürüne göre kimseyi dışlamamakta ve bir arada barış içinde yaşamaktadır.

Ayrıca, Avrupa Birliği müzakerelerini sürdürdüğümüz bugünlerde, hâlâ, rejimin tehlikede olduğundan bahsetmek, hele, bu tehlikenin Avrupa Birliğine üye olmak için bütün dönemlerden daha çok gayret sarf eden, bunda da başarılı olan Meclisimizin, milletvekillerimizin eliyle geleceğini iddia etmek, her açıdan dayanaktan yoksundur.

Saygıdeğer milletvekilleri, tartışmaların odağında yer alan ve neredeyse tüm fikir ayrılıklarının gelip dayandığı bir başka konu da laiklik ilkesidir. Açıkça belirtmeliyim ki, Anayasamızın değiştirilemez maddesi olan laiklik ilkesine, Türkiye'de karşı çıkan kimse yoktur. Bütün tartışmalar, laiklik ilkesinin farklı yorumlanmasından kaynaklanmaktadır. Bu yorum farkı nedeniyle, kamusal alanda her dönemde farklı uygulamalar yapılmış ve tartışma yaşanmıştır. Kamusal alan, yurttaşların ortak meselelerini eşit ve özgürce tartıştığı alandır. Dolayısıyla, her bireyin, ayırım yapılmadan haklarının korunduğu, haklardan yararlandığı ve kendilerini özgür hissettiği bir alandır. Bu alanı güvence altına almak ve tüm yurttaşlarına eşitçe kullanım hakkı sağlamak devletin görevidir. Kamu yararı, devletin değil, halkın yararına doğru genişletilmelidir. Devlet, kamusal alanın sahibi değil, koruyucusudur. Bu koruyuculuk, oradaki eşitliğin, adil paylaşımın ve hizmetlerin her birey tarafından kullanılmasını sağlamaktır. Kamusal alandaki özgürlüklerin ve hakların bir gruba, bir kesime kayması anında devlet koruyuculuğu devreye girer ve haksızlığı önler. Devlet, kamusal alanda herkes için geçerli olan hakları bir kesime yasaklayamaz ya da sınırlayamaz.

Buradan hareketle, laiklik ilkesinin yorum farklılığını gündeme getirmek gerekir. Anayasamızın değiştirilemez maddesi olan laiklik maddesi ilelebet var olacaktır; ancak, günün şartlarına, toplum yapımıza uygun olarak yorum farklılıklarını da gidermek gerekir.

ALİ TOPUZ (İstanbul) - Mesela?!

BAŞKAN - Bu, laikliğin özünü değiştirmeyecek, bilakis, toplumun bir arada, daha uyum içinde yaşamasına katkı sağlayacaktır.

Dünyada birçok örneği olan laiklik uygulamasının Türkiye'dekine benzer tek örneği sadece Fransa'da vardır. Orada bile, laiklikten yola çıkarak hak ve özgürlükler bizdeki kadar kısıtlanmamıştır.

Laikliği, bir toplumsal barış ve uzlaşı mekanizması olarak algılamak gerekir. Laiklik, devletin, inançlar karşısında tarafsızlığını zorunlu kılar. Bütün inançların kendisini ifade etmesine imkân vermek, bireylerin ibadet hürriyetini sağlamak laiklik ilkesinin temel işlevidir. Devlet, bu işlevi uygulayan ve tüm inançlara eşit mesafede davranan aygıttır. Sorun, işte burada başlamaktadır. Devlet, dinî inançların yaşanmasını teminat altına alması gerekirken, tam tersine, kamusal alanda bazı inançların yaşam hakkını, ifade hürriyetini kısıtlamaktadır. Bunun laiklik adına yapılması, siyaset bilimi açısından büyük bir çelişkidir. Bu çelişki, yıllardır Türkiye'nin iç huzurunu zedelemekte ve bitmez tükenmez sorunları beraberinde getirmektedir. Aydınların, siyasetçilerin ve akademisyenlerin hep birlikte çözmesi gereken, yorum farkından kaynaklanan işte bu çelişkidir.

Saygıdeğer milletvekilleri, dünya büyük bir değişim içindedir. Küreselleşme hızla ilerleyip, dünyayı, âdeta küçük bir köye çevirmiştir. Artık, dünya siyaset oyununun kuralları değişti. Şimdi, değişimi anlamayan, hayata geçiremeyen ülkeler, dünyada sadece kaderleri başkaları tarafından belirlenen figüranlar haline geliyor.

Türkiye, dünya siyasetinin aktif bir üyesi, dengeleri değiştirecek bir ülkesi olmak zorundadır. Hiçbir dönemde pasif, edilgen ve boyun eğen bir devlet olmayı kabul etmeyen Türkiye, küresel siyaset aktörü olmak için, hızla değişime ayak uydurmak zorundadır. Türkiye'nin bu gücünü ve potansiyelini gören çevreler bugün aktif durumdadır. Batı ülkelerinde, sözde Ermeni soykırımını bahane eden çevreler, Türkiye aleyhine bir süredir kampanya yürütüyorlar. 24 Nisanı sözde soykırımın yıldönümü sayanlar, yarın yeniden bu karalama kampanyasını gündeme taşıyacaklardır.

Üzülerek görmekteyiz ki, bazı dost ülkelerin parlamentoları ve hükümetleri bu karalama kampanyasına alet olmaktalar. Bu ülke parlamentolarının başkanlarına şahsım birer mektup göndererek ve geçtiğimiz yıl siyasî parti genel başkanlarının müşterek deklarasyonlarını da eklemek suretiyle, Türkiye'ye karşı haksızlık yapılmamasını istedik. Yine de burada bir kez daha açıkça ifade etmek istiyoruz ki, Türkiye'nin tarihinde utanılacak bir şey yoktur. Bizi, işlemediğimiz bir suçtan dolayı mahkûm etmeye niyetli olan ülkelere, bu Yüce Meclisin gereken cevabı anında vereceğini unutmasınlar.

Değerli milletvekilleri, terör olayları son günlerde tırmanışa geçti. Terörizm, ülkemizin birçok bölgesinde, askerimizi, polisimizi, sivil vatandaşlarımızı hedef alıyor. Amaçları, kargaşa yaratmak, huzursuzluk çıkarmak ve nifak tohumları ekmektir.

Ülkemizin bütünlüğünü hedef alan bu terörist faaliyetlerin tam da bu günlerde ortaya çıkması düşündürücüdür. Türkiye ne zaman güçlense, ne zaman bölgesinde etkin olmaya çalışsa, birilerinin maşası olan teröristler sahneye çıkıyor ve ülkenin gücünü zayıflatmaya çalışıyorlar. Ancak, bu konuda başarılı olmaları mümkün değildir. Ordumuz, güvenlik kuvvetlerimiz ve devletimizin tüm unsurları, terörizme karşı büyük bir kararlılıkla görevlerinin başındadır.

Tüm bu nedenlerden dolayı, artık, iç politik çekişmelerden kurtulmak gerekir; artık, enerjimizi tüketen ve yıllardır ülkenin ilerlemesini engelleyen prangalardan kurtulmak gerekir. Teröre, uluslararası karalama kampanyalarına karşı, yani, gücümüzü zayıflatmak isteyenlere karşı birlikte hareket etmek zorundayız. Ortak bir akla ihtiyacımız var, ortak hayal ve hedeflere ihtiyacımız var. Yıllardır kendi içimizdeki çekişmeler, kavgalar yüzünden kaybettiğimiz enerji, ülkeye yeterince zarar verdi; buna "dur" demenin zamanı gelmiştir.

Türkiye, tarihinin en önemli fırsatlarını yakaladığı bir dönemden geçmektedir. Ülkenin en önemli değişim projelerinden biri olan Avrupa Birliği üyeliğimiz yolunda artık çok kritik bir noktaya geldik. Türkiye'nin Avrupa Birliği üyeliği tüm dünyada büyük bir açılımın işareti olacaktır. Halkının çoğunluğu Müslüman bir ülke tarihte ilk defa Avrupa Birliği üyesi haline gelecektir ki, bu, medeniyetlerarası çatışma yaşanacağını iddia edenlere en güçlü cevap olacaktır.

Öte yandan, krizlerle boğuşan bölgemiz açısından da Türkiye'nin konumu hayatî önem taşımaktadır. Güçlü bir Türkiye, sadece kendi halkına değil, bölgesindeki tüm halklara huzur ve barış getirecektir.

Türkiye'nin tarihî geçmişi, Balkanlardan Kafkaslara kadar tüm ülkelerde derin izler bırakmıştır. Bu ülkeler, geçmişin en güçlü ülkesi ve geleceğin parlayan yıldızı olan Türkiye'ye hâlâ umutla bakmaktadır. Bunun son örneğini, geçtiğimiz haftalarda, Meclisimizin ev sahipliğinde yaptığımız İslam Konferansı Örgütü Parlamento Birliği toplantısında gördük. 47 ülkenin parlamento temsilcileri, İstanbul'da yapılan toplantıda, Türkiye'nin öncü gücünün önemini, bir kez daha, bize iletmiştir. Meclisimiz, iki ayrı deklarasyonun hazırlanmasına öncülük ederek, dünya barışı için, tüm ülkelere önemli çağrılarda bulunmuştur.

Bu nedenle, bölge ve dünya barışı için, Türkiye, artık, bir misyon üstlenmek zorundadır. Tarihin akışını barışa doğru değiştirecek bir güce sahipken, bunu kullanamayan bir ülkeden, tarih de, gelecek kuşaklar da hesap soracaktır. Bu yüzden, üzerimizdeki ölü toprağını atıp önce kenetlenmeliyiz; geleneksel korkulardan kurtulmalıyız. Bu Meclisin açıldığı ilk günlerde olduğu gibi kucaklaşmalıyız, kol kola girmeliyiz ve büyük Türkiye hayali için yola çıkmalıyız.

Saygıdeğer milletvekilleri, 23 Nisanın hediye edildiği çocuklarımız, gençlerimiz ve gelecek kuşaklarımız için yeni Türkiye'yi inşa etmeliyiz. Bireysel çıkarlarından vazgeçen vatanperverler olarak kendimizi ülkemize adamalıyız.

Türkiye'nin bir milada ihtiyacı vardır; yeni bir başlangıca, yeni bir hamleye, yeni hedeflere ihtiyacı vardır. Geçen yüzyılın sorunlarını geçmişte bırakmanın vakti gelmiştir. Artık, yeni yüzyılda, yeni bir Türkiye inşa etmek için ayağa kalkmalıyız. Artık, milletimiz, devletin en önemli organları arasında kavga istemiyor. Yaptığımız her şey, tarihin sayfalarına kaydediliyor. Gelecekte, hayırla, gururla, takdirle anılmak istiyorsak, bu fırsatı kaçırmamalıyız.

Saygıdeğer milletvekilleri, sözlerimi tamamlarken, Millî Egemenlik ve Çocuk Bayramının hepimize, özellikle bugünün armağan edildiği çocuklarımıza hayırlı olmasını diliyorum.

Bu Meclisimizi kuran, yaşatan ve bugünlere kadar gelmesini sağlayan, başta, gerçek reformcu, uzak görüşlü, cumhuriyetimizin kurucusu ve ilk Meclis Başkanımız Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere tüm milletvekillerimizi minnetle anıyorum, rahmetle anıyorum, saygıyla anıyorum.

Tüm Halkımızın Millî Egemenlik Bayramını kutluyor, hepinize en derin saygılarımı sunuyorum. (AK Parti sıralarından alkışlar)

Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinde temsil edilen siyasî parti gruplarının grup başkanlarına ve Mecliste üyesi bulanan diğer siyasî partilerin milletvekili olan genel başkanlarına 10'ar dakika süreyle söz vereceğim.

Söz sırasını okuyorum: Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına, Genel Başkan Yardımcısı Adıyaman Milletvekili Sayın Dengir Mir Mehmet Fırat... ("Mersin Milletvekili" sesleri)

Çok affedersiniz... Önümdeki yazı öyle yazılmış... Mersin Milletvekili... Çok özür dilerim...

Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı ve Meclis Grubu Başkanı Sayın Deniz Baykal, Anavatan Partisi Genel Başkanı ve Meclis Grubu Başkanı Sayın Erkan Mumcu, Doğru Yol Partisi Genel Başkanı Sayın Mehmet Ağar, Halkın Yükselişi Partisi Genel Başkanı Sayın Yaşar Nuri Öztürk.

İlk söz, Adalet ve Kalkınma Partisi Grubu adına, Genel Başkan Yardımcısı Mersin Milletvekili Sayın Dengir Mir Mehmet Fırat'ındır.

Buyurun Sayın Fırat. (AK Parti sıralarından alkışlar)

ADALET VE KALKINMA PARTİSİ GENEL BAŞKAN YARDIMCISI DENGİR MİR MEHMET FIRAT (Mersin) - Sayın Cumhurbaşkanı, Sayın Başkan, sayın milletvekilleri, değerli misafirler; Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşunun 86 ncı yılında bu yüce kürsüden Yüksek Heyetinizi saygıyla selamlıyorum.

Hepimiz biliyoruz ki, 23 Nisan 1920, Türk Milletinin tarih içindeki yürüyüşünde çok mühim bir merhaleye tekabül etmektedir. 23 Nisan 1920, milletin kendi kaderine hâkim olduğu, Türkiye'nin istiklal ve hürriyet bayrağının açıldığı gündür. Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluş günlerindeki memleket şartları dikkate alındığında, bugün sahip olduklarımızın değeri çok daha iyi anlaşılacaktır.

Bu Meclis, millî mücadelenin zor şartlarında doğmuş ve millî mücadelenin esas karargâhı olmuştur. Millî mücadelenin en sert günlerinde, Ulus'taki mütevazı binasının, okul sıralarından oluşturulan, toplantı salonunda, Polatlı'dan gelen top sesleri altında memleketin kaderine sahip çıkan Türkiye Büyük Millet Meclisi, milletin var olma azim ve kararlılığının kurumsallaşmasıdır. Bu itibarla, bu Meclis, sadece millet iradesinin değil, aynı zamanda istiklal ruhunun da tecelligâhı olmuştur.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, hem millî mücadele sürecinde hem de cumhuriyetin ilanından sonra, yeni rejimin akıl ve kalbi olma niteliğini muhafaza etmiştir. Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal Atatürk, Meclisin yeni rejim içindeki konumunu açıklarken bu hususa özellikle dikkat çekmiş ve Meclisin nazarî bir müessese olmadığını, hakikati temsil eden bir müessese olduğunu ifade etmiştir.

23 Nisan 1920 tarihinin bir başka önemli hususiyeti, millî egemenlik fikrini Türkiye'deki siyasî rejimin temel ilkesi haline getirmesidir. Millî egemenlik, devlet ve siyaset teorisi açısından çok mühim bir kavramdır ve egemenliğin, millete, onu oluşturan fertlerin müşterek iradesine ait olmasını işaret eder. Millî egemenlik kavramı, Türkiye Cumhuriyeti Devletinin demokratik meşruiyet temelinde kurulduğunun da en bariz örneğidir. 23 Nisanla birlikte, millet, siyasî rejimin aslî ve tayin edici aktörü haline gelmiştir, yani, 23 Nisan demokrasimizin miladıdır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, siyasî rejimin üstün gücü olarak varlık bulmuştur; çünkü, millî irade, Türkiye Büyük Millet Meclisinde vücut bulmaktadır. Mustafa Kemal Atatürk, millî mücadelenin çetin şartlarında dahi, Türkiye Büyük Millet Meclisinin demokratik bir zemin olarak muhafazasına büyük önem göstermiş, Meclis üstünlüğünü temel prensip olarak benimsemiştir.

Şu sözler Büyük Atatürk'e aittir: "Millet ve memleket nam ve hesabına yegâne müracaatgâh burasıdır; yani, Meclisi Âlinizdir. Bu hakkı meşru, bu hakkı millî, bu hakkı tabiî, hiçbir sebep ve bahaneyle ve hiçbir mütalaa ile hiçbir şahsa ve hiçbir heyete terk edemeyiz." Tekrar ve ısrarla altını çizmek istiyorum: Meclisimiz, millet iradesini esas alan demokratik hayatımızın en merkezî kurumudur. Kurtuluş Savaşının en zor günlerinde dahi Meclisin üstünlüğü prensibinden asla vazgeçilmemiştir. Savaşın en netameli günlerinde, en kritik kararlar Meclis kürsülerinde müzakere edilmiştir. Birinci Meclis, demokrasinin her koşulda ve her zaman taviz verilmeden uygulanabileceğini gösteren en güzel örnektir.

Cumhuriyetin ilanından sonra, Büyük Atatürk, tüm toplumsal reform projelerini, Meclisten kanun çıkarılması suretiyle millet iradesine dayanarak hayata geçirmiştir. Hiç kuşkusuz, Atatürk'ün temel amacı, demokratik kurum ve yapıların yerleşmesi ve millet iradesinin taviz verilmeden uygulanmasıdır. Onun sahip olduğu çağdaş Türkiye vizyonunun temelinde, demokratik bir yönetim ideali vardır; ancak, şunu ifade etmek isterim ki, Türk siyasî hayatı, dönem dönem, Meclisin siyasî

sistem içindeki yerinin aşındırılması gayretlerine şahit olmuştur. Unutmayalım ki, millet adına söz söyleme yetkisi, yalnızca bu milletin seçilmiş meşru temsilcilerine aittir. Cumhuriyetimizin demokratik ideallerini tartışır hale getirmenin hiçbir geçerli mazereti yoktur. Birinci Meclis tecrübemizin de sarahatle gösterdiği üzere, demokrasi, hiçbir zaman ve hiçbir şekilde lüks değildir; gerektiğinde fedakârlık yapılabilecek bir lüks olarak da görülmemelidir.

Bu çerçevede, cumhuriyetimizin temel nitelikleri arasında öncelik sırasına göre bir ayırıma gitmek de söz konusu olmamalıdır. Türkiye Cumhuriyeti, Anayasamızdaki tanımıyla, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devletidir. Bu temel niteliklerin hiçbiri diğerine mâni olmadığı gibi, birbirlerinin yerlerine ikame edilmeleri de mümkün değildir.

Sayın Cumhurbaşkanı, Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Türkiye, artık, kurumsallaşmış, kökleşmiş ve 7'den 70'e millete mal olmuş aslî değerlerini tartışma konusu yapmaktan kurtulmalıdır. Türkiye Cumhuriyetinin temelinde, halkın kendi kaderine hâkim olacağı, demokratik bir yönetim felsefesi yatmaktadır. Bunun aksini iddia etmek, cumhuriyetimizin kuruluş felsefesine en büyük ihanettir.

Ne mutlu bizlere ki, cumhuriyetimizin kuruluş ideallerine, bugün, her zamankinden daha yakınız. 42 yıllık Avrupa Birliğine yönelişimizde en kritik aşamayı, artık, geride bırakmış bulunuyoruz. Yüce Meclisimizin 86 ncı kuruluş yıldönümünü kutlarken, bugün, Avrupa Birliğine katılım müzakerelerini başlatmış bir Türkiye'ye sahip olmanın bahtiyarlığını yaşıyoruz. Bu başarı, her şeyden önce, aziz milletimizindir, onun değişim iradesini hayata geçiren, tarihî reformlara, cesur kararlara imza atan bu Yüce Meclisindir.

Millî irade fikri, millî egemenlik nosyonu, millet kavramının da demokratik bir muhtevada tanımlanmasını ve değerlendirilmesini gerektirir. Bugün, Türkiye'de, millet kavramı etrafında iyi niyetli addedilemeyecek tartışmalara tanık olmaktayız. Açıkça ifade etmek gerekir ki, modern millet fikrinin tayin edici unsuru vatandaşlık kavramıdır. Millî egemenlik nosyonu, bu demokratik millet tanımına uygun olarak, milletin bütün fertlerinin millî iradenin teşekkülüne eşit biçimde katılması gerektiği ön kabulüne dayanır. Bu çerçevede, inanca, kültüre ve etnik köküne dayalı farklılıklar gerekçe gösterilerek millet bütünlüğünü bozan, bir anlamda millet mefhumunu rafa kaldıran ayırımcı söylemlerden uzak durmak, demokratik özgürlükçü düzenin muhafazası bakımından elzemdir.

Bir kez daha vurgulamak isterim ki, egemenlik, milletin bütününe aittir ve milletin meclisinde vücut bulur.

Bu hissiyatla, Yüce Meclisimizi en samimî duygularımla selamlıyorum. 23 Nisan Millî Egemenlik ve Çocuk Bayramınızı tebrik ediyor; sizleri sevgiyle, saygıyla selamlıyorum.

Teşekkür ederim. (AK Parti sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Teşekkür ederim Sayın Fırat.

Söz sırası, Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkanı ve Meclis Grubu Başkanı Sayın Deniz Baykal'a aittir.

Sayın Baykal, buyurun efendim. (CHP sıralarından ayakta alkışlar)

CUMHURİYET HALK PARTİSİ GENEL BAŞKANI VE MECLİS GRUBU BAŞKANI DENİZ BAYKAL (Antalya) - Sayın Başkan, Sayın Cumhurbaşkanımız, sayın milletvekilleri, saygıdeğer konuklar, 23 Nisanın ve gençliğimizin, geleceğimizin gerçek sahibi sevgili çocuklarımız, sevgili yurttaşlarım; hepinizi, şahsım ve Cumhuriyet Halk Partisi adına sevgilerle, saygılarla selamlıyorum.

Bütün halkımızın Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutluyorum. Ülkemizin, barış, mutluluk, refah ve bağımsızlık içinde daha nice bayramlar geçirmesini diliyorum. Türkiye Büyük Mil-

let Meclisinin açılışını gerçekleştiren Gazi Mustafa Kemal'i ve Birinci Meclisten başlayarak bugüne kadar bu kutsal çatı altında görev yapmış tüm millet temsilcilerini saygıyla selamlıyorum.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 86 ncı yılını kutluyoruz. Bu dönem, dünya tarihinde en köklü değişimlerin, siyasal ve sosyal en büyük çalkantıların yaşandığı dönem olmuştur. Bu 86 yıl içinde, imparatorluklar çağı kapanmış, büyük ideolojiler dünya siyasetine yön vermiş, daha sonra ideolojiler çağı kapanmış, bir büyük dünya savaşı yaşanmış, dünyanın siyasî haritası altüst olmuş, değişmiş, en büyük çalkantılar yaşanmıştır. Bu dönemde, Türkiye Büyük Millet Meclisi, bir büyük tarihsel kargaşa coğrafyasında bir temel istikrar unsuru olarak varlığını sürdürmüştür.

Türkiye Büyük Millet Meclisi dünyanın en eski ve köklü 10 parlamentosundan birisidir. 86 yıldır, dünyanın en istikrarlı kurumlarından birisi olarak görev başındadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi bir askerî zaferin eseri değildir; tam tersine, askerî zafer Türkiye Büyük Millet Meclisinin eseridir. Bu niteliğiyle de Türkiye Büyük Millet Meclisi, belki dünyanın tek gazi parlamentosudur. Türkiye Büyük Millet Meclisinden önce ne bir devlet, ne bir cumhuriyet ne de bir ordu vardır. Devleti de, cumhuriyeti de, orduyu da, Türkiye Büyük Millet Meclisi kurmuştur. Ordunun adı Türkiye Büyük Millet Meclisi Silahlı Kuvvetleridir. Millet Meclisi ve onun dayandığı millî irade, bütün siyasî varlığımızın çıkış noktası, yaşam kaynağı olmuştur.

Hiç kuşkusuz, 23 Nisan 1920'de gerçekleşen olay, tarihin yeniden yazılmasıdır. Altıyüz yıllık hukuk, siyaset, egemenlik kavramları ve kurumları, bir damla kan akıtılmadan, bir silah patlamadan yerlerini bir yeni anlayışın kavramlarına, kurumlarına terk etmişlerdir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışı, yeni bir siyasal oluşumun ilk ve çarpıcı adımıdır. Açılan Meclis, ne bir meşrutiyet meclisidir ne de bir danışma meclisidir. Saltanata, hanedana, hilafete dayalı olan egemenlik anlayışlarının tümünü reddeden, meşru egemenlik temeli olarak millî iradeyi esas alan bir Millet Meclisidir. Bu yönüyle de, Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışı, yepyeni bir siyaset felsefesinin ve köklü bir zihniyet değişiminin yansımasıdır.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışı hem bir sonuçtur hem de bir başlangıç. Hanedana, saltanata ve hilafete dayalı bir egemenlik anlayışı ve o egemenlik sisteminin içerisinde oluşan Birinci ve İkinci Meşrutiyet Meclisleri, sorumlusu oldukları mutlak bir yenilgi ve teslimiyet karşısında fiilen, hukuken ve siyaseten tükenmişlerdir. O nedenle, Türkiye Büyük Millet Meclisini, Birinci ve İkinci Meşrutiyet Meclislerinin devamı saymak büyük bir yanlışlık olur.

Türkiye Büyük Millet Meclisi, millî iradenin egemenliğini öngören ve millî iradeyi fiilen harekete geçirerek, hanedanın, saltanatın ve hilafetin dışında yeni bir egemenlik zemini yaratan bu tarihî sürecin sonucunda açılmıştır. O nedenle, Türkiye Büyük Millet Meclisini, Birinci ve İkinci Meşrutiyet Meclislerinin devamı saymak, bu büyük dönüşümü anlamamak ve bu büyük dönüşümün isimsiz kahramanlarına en büyük haksızlığı yapmak demektir.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin arkasında Erzurum Kongresi vardır. Erzurum Kongresinin arkasında Sivas Kongresi vardır. Sivas Kongresinin arkasında da Amasya Tamimi vardır. Onun da arkasında 19 Mayıs 1919 vardır, Mustafa Kemal vardır. (CHP sıralarından alkışlar)

Bugün çok daha iyi görüyoruz ki, 23 Nisan 1920'de yaşanan, bir başlangıç olmuştur. Tebaalıktan yurttaşlığa, cemaatten topluma, teokratik zihniyetten laik anlayışa, dogmatizmden özgür düşünceye, zorbalıktan hukuka, din sömürücülüğünden dine saygı anlayışına geçişin sağlanması temel amaçtır.

86 yıl sonra bugün geldiğimiz noktada bu amaçlara ulaştığımızı söylemek, ne yazık ki, mümkün değildir. Cemaat zihniyetinin, teokratik anlayışın, dogmatik düşüncenin, zorbalık kültürünün, din sömürücülüğünün varlığını ve etkinliğini hâlâ sürdürüyor olması, yer yer, zaman zaman iktidar olanaklarıyla destekleniyor olması, cumhuriyet projesine ilk günkü heyecanla sahip çıkmanın, artık, bir zorunluluk haline dönüştüğünü bize gösteriyor. Cumhuriyet, bu güçlükleri yenme mücadelesi olmaya devam ediyor.

23 Nisanın temeli millî iradedir. Millî irade, bütün yurttaşların eşitliğini gerektirir; ancak o zaman devlet, bir ırk devleti, bir kan, bir kafatası devleti olmayacaktır; bir din devleti, bir mezhep, bir tarikat devleti ancak o zaman olmayacaktır; bir aşiret devleti olmayacaktır; yurttaşlık bilincine dayalı bir ulusal devlet olacaktır.

23 Nisan 1920, millî iradeye dayalı egemenlik anlayışının ilk adımıdır. Millî irade, yurttaşların hukuk eşitliğini zorunlu kılar. Millî iradeyi bir kez benimseyince, milleti oluşturan vatandaşların dinine, mezhebine, eğitimine, servetine, ırkına, aşiretine, tarikatına göre ayırım yapamazsınız. Bu durum sizi cumhuriyete götürür. Bu, sizi kadın-erkek eşitliğine götürür. Bu, sizi laikliğe götürür.

Millî irade, millî hâkimiyet, onların doğal sonucu olarak cumhuriyet ve yine onların doğal sonucu olarak da laiklik ve demokrasi. Giderek eksiksiz demokrasi. Giderek tam demokrasi. Demokrasi, ancak böyle bir temel üzerinde yükselebilir. Cumhuriyet, demokrasinin işte bu altyapısıdır. O nedenle, cumhuriyet ile demokrasi arasında bir çelişki değil, bir bütünleşme söz konusudur.

Türkiye Büyük Millet Meclisinin temelinde yatan millî irade anlayışı, bizi, cumhuriyete, cumhuriyet de demokrasiye taşımıştır. Cumhuriyeti tahrip ederek demokrasiyi güçlendirmek mümkün değildir. Cumhuriyeti eksilterek demokrasiyi çoğaltamazsınız. Demokrasinin sağladığı olanakları kullanarak bunu gerçekleştiremezsiniz. Eğer öyle yaparsanız da sonuç değişmez. Cumhuriyete karşı programlanmış bir demokrasi, sadece cumhuriyeti değil, kendi kendisini de tahrip eder.

Din ve siyaset ayırımı demokrasinin temelidir. Din ve siyasetin kuralları birbirinden farklıdır. Dinde iman ve teslimiyet esastır, demokratik siyasette ikna ve sorgulama. Dinde gerçek tektir ve değişmez, demokratik siyasette gerçek çoktur ve değişir. Dinde muhalefete yer yoktur, demokratik siyaset muhalefetsiz olmaz. Demokrasinin olanaklarını kullanarak dinî siyasete açmaya kalkışanlar olabilir; ama, din ve siyaset ayırımını esas almayan hiçbir rejim demokratik kalamaz. Batı, yüzlerce yıl kardeş kanı akıtarak bu gerçeği öğrenmiştir. Biz, 23 Nisanda yöneldiğimiz rejim içinde kimsenin burnunu kanatmadan bu gerçeği yaşıyoruz.

Laiklik anlayışı, devletin bütün inançlara, dinlere, mezheplere saygı göstermesini ve eşit davranmasını gerektirir. Bu doğrudur; ama, laiklik anlayışı, aynı zamanda, hiçbir inancın, mezhebin, dinin, devletin hukukunu, eğitimini ve yönetimini oluşturmasına izin verilmemesini de öngörür. Siyasetin referansı demokrasi olmaktan çıkar din olursa, bunun sonucu, önce oluk oluk kardeş kanı, sonra da koyu ve karanlık bir otoriter rejimdir.

Bakın, bugün, Türkiye nereye gidiyor: Bir yandan, Bakanlar Kurulu, en öncelikli tehdit irticadır diye karar alıyor; öte yandan, devletin bütün kademelerinde, başta Millî Eğitim olmak üzere, bütün bakanlıklarda, sinsi bir kadrolaşma almış başını gidiyor.

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN - Sayın Baykal, lütfen, devam ediniz.

DENİZ BAYKAL (Devamla) - Teşekkür ederim Sayın Başkan.

Yetkililer, vatandaşları dindar olanlar-olmayanlar diye ayırmaya başlıyor ve bu ayrışma, temelinde karar alıyor, uygulama yapıyor. Toplumda, yer yer, birilerinin, kendilerini din zabıtası yerine koyarak, baskı ve şiddet uygulamaya başladığına tanık oluyoruz. Anayasa, hukuk ve devlet düzenimizin bir temel ilkesi olarak laikliği savunup sahiplenmek görevi, ne yazık ki, hükümete rağmen, kadın-erkek her yaştan cumhuriyet kuşaklarının sorumluluğu haline dönüşmüştür. Çeşitli çıkar hesaplarıyla, kişisel kaygılarla bu olumsuz gidişi görmemezlikten gelme, örtbas etme çabalarına rağmen bu görev başarılacaktır. Bunu başaracak olan da, Irak'ı, İran'ı, Afganistan'ı en doğru şekilde değerlendiren, Türkiye'yi, Ortadoğu Arap kültürünün egemen olduğu büyük güçlerin oyuncağı, din ve mezhep çatışmalarına sürüklenmiş bir ülke olmaktan kurtaracak olan Türk Halkıdır.

Türkiye'de, İslamiyet, laiklik ve demokrasi arasında eşsiz bir uyum vardır. Bu, Türkiye'nin altın üçgeni, altın sentezi, iç barışın ve kalkınmanın altın anahtarıdır. Bunu gözümüz gibi koruyup sürdürmeli, bozmak isteyenlere meydanı boş bırakmamalıyız.

Dünyada, sömürgesi olmayan tek imparatorluğu Anadolu oluşturmuştur. Trablusgarp'tan Balkanlara, Suriye çöllerinden Kafkas dağlarına uzanan bir büyük coğrafyada, Anadolu'nun çocukları toprağın altında yatmaktadırlar. Yenilen ve çözülen bir imparatorluğun bütün coğrafyalarından anayurtları Anadolu'ya gelen insanlar, yeni Türkiye'nin temelini oluşturmuşlardır. Bu insanlar, farklı etnik kimliklerden, ırk kökenlerinden, mezheplerden, kültürlerden koşup gelmişlerdir. Anadolu'ya gelirken, kimse, onların kafatasını, ırkını, kanını sormamıştır. Onlar, Anadolu'ya, kendi anavatanlarına, kendi bayrakları altında birlikte yaşamak için gelmişlerdir. Hâlâ, son dönemlerde, milyonlarca insan, İran'dan, Kuzey Irak'tan, Balkanlardan, Kafkaslardan, Afganistan'dan, güvenlik ve refah arayışı içinde Türkiye'ye geliyor. Ne işsizliğimiz ne yoksulluğumuz, çorbamızı ve dostluğumuzu onlarla paylaşmamıza engel olmuyor; çünkü, biz, göç etmenin ne demek olduğunu bilen bir toplumuz. Yunan isyanını, 93 Harbini, Balkan Savaşlarını, Birinci Dünya Savaşını, millî mücadelenin, güneydoğudaki onbeş yıllık çatışmanın acısını yaşamış, bedelini ödemiş insanlar olarak, kendi vatanımızda, kendi milletimizi oluşturarak, kendi bayrağımız altında yaşamak istiyoruz.

Türkiye Cumhuriyetini, hiçbir etnik projenin, ırk ayırımcılığının tehdit etmesine izin vermeyeceğiz. Avrupa ortaçağ koşullarında iken, Anadolu'da Mevlanalarıyla, Edebalileriyle, Yunus Emreleriyle, Hacı Bektaş Velileriyle bir aydınlanma çağı yaşanmıştır. Bu kültürde, yetmişiki millet birdir. Kimsenin, etnik kimliği lehine ya da aleyhine bir unsur olamaz. Bizim milliyetçilik anlayışımız, bir ırk, kan ve kafatası milliyetçiliği değildir. Bir siyasal bilinç, bir siyasal dayanışma milliyetçiliğidir. Bu topraklarda, el ele vererek, tam bir eşitlik içinde, kardeşçe yaşamayı içine sindiren insanlar olarak bir millet oluşturuyoruz. Yüzelli yıllık acılarla dolu bir tarihin içinde şekillenmiş bir ulusal kimliği, hiçbir etnik hevesin, hiçbir ırkçı yönelişin dağıtmasına izin veremeyiz.

Çevremizde yaşanan etnik dağılmanın nelere yol açtığını görüyoruz. Bizim, milliyetçiliğimiz, herhangi bir husumetten, düşmanlıktan beslenen bir milliyetçilik değildir. Hiçbir başka millete, ırk ya da etnik kimliğe karşı bir duruşumuz yoktur. Bizim milliyetçiliğimiz kimseye karşı değil, kendimiz için bir milliyetçiliktir. Bizim milliyetçiliğimiz şiddete, teröre yönelen bir milliyetçilik değildir; ama, şiddete, teröre boyun eğecek bir milliyetçilik de değildir. Aşiretlere, kavimlere, etnik kimliklere, mezheplere, ırk ayırımlarına dayanan, dağınık, parçalanmış bir toplumsal yapıdan ulusal düzeyde bir bütünlük çıkarmaya yönelen, bütünleştirici, yükseltici, çağdaş bir milliyetçiliktir. Ayrılıktan bütünlüğe, yerellikten ulusallığa yöneliktir.

Herkesin etnik kimliği kendi özel dünyasının bir parçasıdır. Ona hep beraber saygı duyarız; ama, kimsenin kendi etnik kimliğini devlete bir damga gibi vurmasına, devleti belli etnik kimliklerin lehine ya da aleyhine kullanmasına göz yumamayız. Etnik kimliğimiz ne olursa olsun, eşitlik ve kardeşlik içinde hep beraber yaşayacağız. Atatürk "Türkiye'yi kuran Türkiye ahalisine Türk Milleti denir" demiştir ve bunu söylerken o ahalinin içinde farklı kimliklerin olabileceğini düşünmüştür. Türklük, bugün Anadolu'da yaşayan insanların ortak kimliğidir. Onu etnik çerçeveye sığdırmak ve dar bir kategoriye indirmek yanlıştır. Cumhuriyetimizde, inancı, ırkı, ailesi, aşireti, kökeni ne olursa olsun; cinsiyeti, derisinin rengi, diploması ne olursa olsun, herkes eşittir. Türk Milleti budur ve "Türk Milleti" tanımı kimsenin etnik kimliğine saldırı değildir.

Alt kimlik-üst kimlik tartışmalarıyla, bizi birbirimize bağlayan bağ olarak bazen vatandaşlık kimliğini, bazen din bağını öne sürüp "Türk Milleti" kavramından uzak durmaya çalışarak Türk Milleti gerçeğini örtbas etmek mümkün değildir. Böyle bir çabanın terörle mücadeleye de hiçbir katkısı olmaz. Zaten terörün amacı "Türk Milleti" tanımını parçalamaktır. Bunu başarabilecekleri umudunu vererek terörü etkisizleştiremezsiniz. Tam tersine, ona umut ve cesaret verirsiniz. Tür-

kiye'nin tapusu ayrı ayrı yetmiş milyon vatandaşın her birisindedir. Her bir pay eşittir.

Bakın, Irak bugün paramparça; Kürtler bir tarafta, Sünnîler bir tarafta, Şiîler, Türkmenler bir tarafta. Ekonomi perişan, can güvenliği yok. Bütün bunların temelinde ne var; bütün bunların temelinde etnik bir parçalanmayı talep etmek, onun peşine düşmek ve onu desteklemek arayışı var. Biz, Irak laboratuvarını görmüşüz, oradaki faciaya tanık olmuşuz. Şimdi Türkiye'de aynı oyun tezgâhlanacak, küçük küçük etnik siyasal yapılanmalar birilerinin işine geliyor diye koca Türkiye etnik parçalanmaya tabi tutulacak! Birilerinin masadaki hesabı uygulanıverecek! Bedeli ne olursa olsun, oluk oluk kan akarmış, on binlerce insan ölürmüş, mühim değil!

Değerli arkadaşlarım, buna izin veremeyiz. Burası bizim vatanımız. Ülkemize hep birlikte sahip çıkacağız, bayrağımıza hep birlikte sahip çıkacağız. Ayrı bayrak arayışlarına girenler, onları, insan hakları, demokrasi adına kanatları altına alanlar, sanmasınlar ki Türkiye buna göz yumar.

Herkes aklına çok iyi yerleştirsin; Türkiye'nin ulusal bütünlüğünü parçalama gücü, ne içeride ne dışarıda kimsede yoktur. Çünkü, biz, ulusal bütünlüğümüzü kimsenin lütfuyla sağlamadık, Türkiye'yi bize kimse atıfet diye vermedi. Türkiye'yi, tarihin içinden, büyük acılar çekerek, fedakârlıklar yaparak, alnımızın teriyle, canımızla, tenimizle hep birlikte çekip çıkardık. Çanakkale şahidimizdir, Sakarya şahidimizdir, Lozan şahidimizdir, 23 Nisan şahidimizdir. Ne zora ne de korku ve yönlendirmeye teslim olmayız. Herkesin aklını başına almasını istiyoruz. Burası Türkiye Cumhuriyetidir ve Türkiye Cumhuriyeti olarak kalacaktır.

Bütün çocukların ve milletimizin Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını kutluyorum, Yüce Meclisi saygıyla selamlıyorum. (CHP sıralarından ayakta alkışlar, Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Sayın Baykal, çok teşekkür ederim.

Söz sırası, Anavatan Partisi Genel Başkanı ve Meclis Grubu Başkanı Sayın Erkan Mumcu'ya aittir.

Sayın Mumcu, buyurun efendim. (Anavatan Partisi sıralarından ayakta alkışlar)

ANAVATAN PARTİSİ GENEL BAŞKANI VE MECLİS GRUBU BAŞKANI ERKAN MUMCU (Isparta) - Sayın Başkan, Sayın Cumhurbaşkanımız, değerli milletvekili arkadaşlarım; sözlerime başlarken sizleri saygı ve sevgilerimle selamlıyorum.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; sizleri ve vekili olmaktan, emanetini taşımaktan onur duyduğumuz milletimizi yeniden saygıyla selamlıyor, 86 ncı yılını idrak ettiğimiz Ulusal Egemenlik Bayramımızı kutluyorum.

Yine, sözlerimin başında, çatısı altında bulunmaktan onur duyduğumuz millî egemenlik mabedinin kurucusu Büyük Önder Gazi Mustafa Kemal Atatürk ve kahraman arkadaşlarını şükranla, minnetle, rahmetle anıyor, aziz hatıraları önünde saygıyla eğiliyorum.

Milletimizin bir ve bağımsız yaşama azim ve iradesine dayanarak, milletimizin istiklaline ve istikbaline yönelen en ağır ve acımasız saldırılar karşısında dimdik durarak destanlaşan bir mücadele veren, içinden nice şehitler, nice gaziler çıkarmış bu Yüce Meclisin naçiz bir üyesi olmaktan duyduğumuz gururu, siz değerli arkadaşlarımla paylaşmaktan duyduğum sevincimi bir kez daha ifade etmek isterim.

Sayın Başkan, Yüce Meclisin değerli üyeleri; her köşesinde refahın ve geniş fırsatların bulunduğu, herkesin güven içinde özgürce yaşadığı, insanlığa kendi özgün katkısını sunan, en yetkin ve en nitelikli düzeyde rekabet ederek çağdaş uygarlık ailesi içinde saygın yerini almış bir Türkiye, hiç şüphesiz, hepimizin ortak arzusu, içtenlikle paylaştığımız ortak idealimizdir.

Milletimizin, bu idealin uzun bir geçmişi ve sağlam bir toplumsal temeli vardır. Tarihsel

yürüyüşümüze ruh ve şekil veren bu ideal; bağımsız, özgür ve güçlü bir millet olarak birlikte var olmak; insanlığın, adalet ve hak üzerinde temellenen bir düzen içinde birlikte yaşamasına öncülük ve hizmet etmek olarak ifade edilebilir. Nitekim, millet olarak tarih boyunca verdiğimiz mücadele, sadece var olmaya çalışmakla sınırlı kalmamış, adalet, ahlak ve hak değerlerinin hayat bulduğu bir uygarlık mücadelesi olarak yaşanmıştır.

Sayın Başkan, Yüce Meclisin değerli üyeleri; Türkiye Büyük Millet Meclisinin açılışının 86 ncı yılında, Meclisin açılışını, gazi Meclis olmasının öyküsünü ve bu günün, milletimizin çocuklarına armağan edilişinin anlamını ne kadar konuşsak yeridir. Çocuklarımızın daha müreffeh, daha güçlü, daha gelişmiş bir Türkiye'de yaşamaları, Türkiye'nin dünyada daha güçlü ve itibarlı bir ülke olarak yerini alabilmesi için yapmamız gereken daha çok şey var; ancak, millet olarak bir arada ve bağımsız olarak yaşamak için verdiğimiz mücadelenin ve tarih tecrübesinin çocuklarımıza ve genç kuşaklara aktarılması, onlara, kendine inanmak, kendi değerlerine güvenmek, yapabileceğine inanmak, cesur olmak, lider olmak ve daima geleceğe ilerlemek ufkunu ve bilincini aşılamak hepsinden daha değerli, hepsinden daha önemlidir.

Büyük Önder Atatürk'ün liderliğinden ve O'nun manevî mirasından her zaman öğrenilecek çok şey var, alınacak çok ders var. Kendine ve milletine inanmak ve güvenmek, kendi aklıyla ve iradesiyle sorunlarını çözmek ve geleceğe doğru yürüyüşünü cesaret ve kararlılıkla sürdürmek bu derslerin başında gelmektedir.

Değerli milletvekilleri, ulusal egemenlik devrimi, sadece kendi kaderini kendisi tayin iradesinden ibaret bir devrim olarak görülemez. Zira, o gün de ve bugün de sürekli mücadelelerle yenilenen ve değişmekte olan dünya düzenine bağımsız bir irade olarak katılmak ve katkıda bulunmak azim ve düşüncesinden koparılmış bir bağımsızlık düşünülemezdi ve bugün de düşünülemez. Onun için, millî Meclisin vazgeçemeyeceği bir misyonu da, bu dünya düzenine şekil veren küresel iradeye katılmak veya katkıda bulunmaktır. Hiç şüphesiz bu katılım, milletimizin gücü, enerjisi, üretkenliği ve yaratıcılığı üstüne kurulacak bir süreçtir. Onun için, güncel gelişmeleri ve geleceğe şekil veren süreçleri küresel bir gerçeklik kavrayışı içinde anlamak ve hayata geçirmek zaruretimiz vardır. Bugünkü dünyada bunun tek yolu yine kendine güven ve yine kendi kaynaklarını harekete geçirmektir. Bu kaynakların başında ve bu kendine güvenin odağında kendi insanımız, kendi toplumumuz vardır. Şu halde, yapmamız gereken iş, tehdit odaklı bir içe kapanma yerine, fırsat odaklı bir dışa dönüklüğü seçmek ve toplumsal enerjiyi bireyin aklı ve vicdanını özgürleştirmek suretiyle serbest bırakmaktır. Bunun için elimizdeki en önemli araçlardan birisi, hiç şüphesiz, laikliktir. Ancak, bu kavram etrafındaki tartışma ve uzlaşmazlıklara bir son vermemiz kaçınılmaz bir öncelik olarak gözükmektedir.

Kimilerinin, laikliği, insanımızın aklını özgürleştiren ama vicdanını baskılayan anlayışları karşısında, kimilerinin, vicdanı özgürleştirirken eleştirel aklı baskılayan anlayış ve yorumları, toplum yaşantımızda gerilim, sürtünme enerjisi yaratan bir israfa dönüşmektedir. Laiklik, insanın hem aklı hem vicdanıyla özgürleşmesi ve bu yolla çağdaşlaşmasıdır. Bu gerçeği toplumsal ve siyasal hayatımızın derinliklerine nüfuz eden bir kültüre, yaşama biçimine dönüştürebildiğimiz zaman, Atatürk'ün işaret ettiği muasır medeniyet seviyesinin önüne geçmek noktasında büyük atılımlar gerçekleştirebileceğimizden hiçbir kuşkum yoktur. Bugün de bu sınavı vermek, sadece tarih karşısında değil, gelecek kuşaklara karşı da sorumluluğumuzu yerine getirmek yükü omuzlarımızdadır. Bu sorumluluğun gereğini yerine getirmek için ülkemizin sorunlarını kendi ortak aklımızla çözebileceğimize inanmak, emin olunuz, yeterlidir.

Burada tüm milletvekili arkadaşlarıma bir kez daha hatırlatmak ve bir çağrıda bulunmak istiyorum: Geçmişi unutmayalım; ama, geriye de bakmayalım. Sorunlara odaklanıp, toplumun enerjisini ve dikkatini dağıtıp israf eden, siyasî rekabeti, toplumun gelecek umutlarını kıran ve toplumsal gerginlikleri artıran siyaset yaklaşımlarından mutlaka uzak durmalıyız. 86 yıl önce bu Meclisi kuranlar, eyyamcılığı, teslimiyeti ve korkaklığı yenerek bunu başardılar.

Bu millet, her zaman olduğu gibi, milletin hukukunu ve ülkenin menfaatlarını koruyup gözeten, emanetini layıkıyla taşıyıp yüksekte tutan evlatlarını baş tacı edecektir. Çünkü, milletin efendisi, daima milletine hizmet edendir.

Bu duygu ve düşüncelerle Yüce Meclisin açılışının 86 ncı yılında Yüce Önder Atatürk'ü ve milletimizin istiklal ve istikbaline hizmet etmiş olan tüm şehitlerimizi ve gazilerimizi rahmet ve şükran duygularımla anıyorum. Bu mutlu günümüzde sevgili çocuklarımızın bayramını bir kez daha kutluyorum. Vekili olduğum milletime saygılarımı, sevgilerimi ve gönülden sadakatimi sunuyorum. (Anavatan Partisi sıralarından ayakta alkışlar, AK Parti ve CHP sıralarından alkışlar)

BAŞKAN - Sayın Mumcu, çok teşekkür ederim.

Söz sırası, Doğru Yol Partisi Genel Başkanı Sayın Mehmet Ağar'a aittir.

Sayın Ağar, buyurun efendim. (Alkışlar)

DOĞRU YOL PARTİSİ GENEL BAŞKANI MEHMET KEMAL AĞAR (Elazığ) - Sayın Cumhurbaşkanımız, Sayın Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı, sayın milletvekilleri; konuşmama başlarken, başta Gazi Mustafa Kemal Atatürk olmak üzere, Birinci Meclisimizin bütün üyelerini rahmet ve şükranla yâd ediyorum. Meclisimizin açılışının 86 ncı yıldönümünü ve bugünü armağan ettiğimiz çocuklarımızın 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramını içtenlikle kutluyorum.

Bu bayramın taşıdığı anlama uygun olarak dünyanın dört bir yanından gelip misafirimiz olan ve burada kardeşlik havasını ve coşkuyu teneffüs eden çocukların şahsında tüm dünya çocuklarına da mutlu bir geleceği içtenlikle diliyorum. İnşallah, bu çocuklarımız vasıtasıyla dünyaya yayılacak kardeşlik iklimi, gelecekte dünyamızı daha yaşanır kılacak, ırkına, milliyetine ve dinine bakılmaksızın bütün insanlık için daha yaşanılır bir dünyanın oluşmasına katkıda bulunacaktır.

Bütün samimiyetimle, 23 Nisan 1920'de açılan Meclisin havasının, ruh halinin ve iradesinin hem bugünkü Meclisimize hem de dünyanın her yerindeki milletleri adına karar verme, irade ortaya koyma noktasındaki meclislere de hâkim olmasını temenni ediyorum.

Türkiye, Gazi Mustafa Kemal Atatürk önderliğinde, temel hedef olan millet iradesini hâkim kılma yolunda çok mesafeler kaydetmiştir. Vazgeçilmezimiz olan demokrasi temel zeminimizde, demokratik, laik, sosyal, hukuk devleti modelinde tek belirleyici güç, Yüce Türk Milletinin yüksek iradesi olacaktır ve bu yolda azim ve kararlılığımız eksilmeksizin devam etmelidir.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; Birinci Meclisin fotoğrafları hepimizin gözlerinin önünde; fukara kıyafetleriyle, bastonuyla, ceketiyle mebus fotoğrafları; milletin fotoğraflarından farkı olmayan fotoğraflar; yani, Ulus Meydanı'nın aynası olan Meclis koridorları, o fotoğraflar her yerde ve hepimizin gözünün önünde. O Meclisin mebuslarının, Taş Handa, Tacettin Dergâhında, hangi şartlar altında yaşadıklarını az çok hepimiz biliyoruz. Kalacak yer bulamayanların, hangi amaç uğruna, eş, dost, tanıdık, kimi buldularsa da onun evine sığındıklarını da biliyoruz; o günkü Meclisin çatısı altında olanlardan hiçbirinin, bu çileleri, ikbal uğruna çekmediklerini de biliyoruz. Bilmeyenler için söyleyelim: Onlar bir gaye için Ankara'da toplandılar, onları bu zorluklara katlanmaya razı kılan, peşinde koştukları yüce ve mukaddes bir gayeydi. O gayenin ne olduğunu da bu Meclisin her ferdinin öğrenmesi gerekir. Öğrenmeli ki, o Meclisin ruhu, bu Mecliste de yaşayabilsin. O Meclisin müzakerelerini açıp okumak, hepimiz için zaman zaman yapılması lazım gelen bir görevdir. O Meclisin fotoğrafları hafızalarda hep yaşamalıdır; çünkü, o Meclis, tam da milletle aynı surete sahip, milletle aynı dili konuşan bir Meclistir; diliyle de, haliyle de, fikriyle de millettir; milletle aynı düşünen, milletle aynı yaşayan meclistir Birinci Meclis.

Sayın Başkan, değerli milletvekilleri; şimdi, size, hepinizin ismini duyduğunu ümit ettiğim, Birinci Meclisin Dersim Mebusu Diyap Ağa'dan iki adet anekdot aktaracağım. Bunlardan birincisi: Diyap Ağa mebus olarak Ankara'ya gidecektir; hemşerileri sitemkâr bir tarzda serzenişte bulunur-

lar: "Ağa, sen mebus oluyorsun, buralardan da gidiyorsun, artık, bizi unutursun" demişlerdir. Cevabı şudur: "Ben sizin sütünüzün mayasıyım, bunu bilesiniz" der ve Ankara'ya doğru gider.

İkinci hatırası da: Yunan Ordusu taarruzdadır. Türkiye Büyük Millet Meclisi orduları Sakarya'nın güneyine çekilmiş, Mecliste de, Kayseri'ye ya da Konya'ya taşınmanın seçenekleri tartışılmaktadır. Bu ortamda Diyap Ağa kürsüye çıkar "biz, buraya, kaçmaya değil, ölmeye geldik" der ve Meclis Ankara'da kalır. (Alkışlar)

Bir tek vatandaşının derdini -hem vatan topraklarının bir bölümü işgal altındayken- saatlerce Meclis gündemine taşıyan ve en önemlisi, o dertlere derman bulan bu Meclistir. Bugün tartışılmaz kabul ettiklerimizi tartışan da o Meclistir.

Değerli arkadaşlarım, bu örnekleri uzatabiliriz. Bunların hepsi bu Meclisin çatısı altında yaşandı ve bu yaşananların ve söylenenlerin hepsi de bu Meclisin arşivlerinde ve zabıtlarında mevcut.

Meclisin bugün mekânı değişmiş olabilir, koltukları da değişmiş olabilir, bütün bunların hepsiyle birlikte, Meclisteki simalar da değişmiş olabilir. Ancak, o Meclisten bu Meclise değişmemesi gereken bir şey var: O Meclisin ruhunu bu Meclise taşımalı, o ruh, bugünkü bu Meclisçe de yaşatılmalıdır; çünkü, bugün sıralarında oturduğumuz bu Meclis, kurtuluşun Meclisidir; bu Meclis kuruluşun Meclisidir; bu Meclis kurucu Meclistir, kuran, yüksek bir iradenin Meclisidir. Bu Meclis, Anadolu'ya sığınan ve elde kalanların hepsinin; ama, bilaistisna hepsinin ve herkesin Meclisidir; ırkına, meşrebine, mezhebine, dinine, varlığına, yokluğuna, kılığına, kıyafetine bakılmaksızın, herkesin meclisi olmuştur. Bu Meclisin mayasında, milletin mücadele azmi, sarsılmaz iradesi, âlicenap ruhu vardır. Onun için, bugün, konuşurken, yazarken, düşünürken, o Meclise hâlâ atıfta bulunuyoruz, o Meclisin zabıtlarından milletin duygularını okuyoruz, o Meclisin zabıtlarından milletin sesini dinliyoruz.

Değerli arkadaşlarım, o Meclisin bugün hâlâ yücelttiğimiz özelliği, o Meclisin salonlarında, milletin, yalnızca milletin sesinin yankılanmasıydı. Bunu şunun için söylüyorum: Siyaset kurumu, hangi araştırmaya bakarsanız bakın, güven sıralamasında aşağıya doğru düşmüştür. Milletvekilliği, güçlü bir itibarın sahibi olmanın arayışı içerisindedir. Müşterek vazifemiz, milletvekilini, millet karşısında, başı eğik, boynu bükük hale getirmemektir. Bunun yolu, kahvenin, sokağın, mutfağın gündemini siyasetin gündemi haline getirmekten geçer; bunun yolu, feryat eden çiftçinin, kepenk kapatan esnafın, ülkenin her yerinde can ve mal endişesi taşıyan vatandaşın dertlerine çarenin bu Mecliste konuşulmasından, bu Mecliste aranmasından ve bu Mecliste bulunmasından geçer.

En başta söyledim; Diyap Ağa ne diyordu hemşerilerinin endişesini giderirken: "Ben sizin sütünüzün mayasıyım." Sorduğum sual şudur: Meclis, bugün, milletin mayası olmak mecburiyetindedir. "Mayası mıdır, değil midir" sorusunun millet vicdanında bir cevabı vardır ve bu cevap, inşallah, hepimizin yüzünü güldürecek ve yüzünü ağartacak bir cevaptır. Millet, bu Meclisten, o Meclisin ruhunu istiyor; itibarı güçlendirmek için, o ruhu geri istiyor; o Meclisin cesaretini bu Mecliste görmek, o Meclisin iradesini bu Mecliste görmek, o Meclisin kararlılığını bu Mecliste bulmak istiyor; daha önce gördüğünü görmek istiyor; rahata değil meşakkate, şöhrete değil itibara talip olan insanların yoğunlukla var olduğu Meclisi görmek istiyor.

Değerli arkadaşlarım, Meclisin iradesi zedelenmişse Türkiye'nin iradesi zedelenir, Meclisin cesareti kırılırsa Türkiye'nin cesareti kırılır, Meclisin ufku daralmışsa Türkiye'nin de ufku daralır. Bu Meclisin Türkiye hayalleri tükenmişse, Türkiye'nin hayalleri tükenir. Sonuç olarak, bu Meclis nasıl bir Türkiye'yi tahayyül ediyorsa, gelecekteki Türkiye de mutlaka öyle olacaktır. Onun için, hiç kimsenin, bu Meclisin Türkiye ufkunu daraltmaya, Türkiye için hayal kurmasını engellemeye hakkı yoktur. Doğru Yol Partisi olarak davamız, Meclise asliyetini iade etmek; yani, süt ile mayayı ayırmamak sözünü vermektir.

86 ncı yılda, bugüne bizi taşıyan, başta Büyük Önder Atatürk, O'nun değerli Birinci Meclis arkadaşları olmak üzere, tekrar, rahmetle ve şükranla kendilerini yâd ederken, Türkiyemizin güçlü

geleceğinin, bugünkü çocuklarımızın gelecekte alacakları yönetim makamlarıyla, her zamankinden daha parlak, daha muhteşem olacağına inancımı gönülden tekrarlıyor; hepinizi, en içten duygularımla, saygılarımla selamlıyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN - Sayın Ağar, çok teşekkür ederim.

Son konuşma, Halkın Yükselişi Partisi Genel Başkanı Sayın Yaşar Nuri Öztürk'e aittir.

Sayın Öztürk, buyurun efendim. (Anavatan Partisi sıralarından alkışlar)

HALKIN YÜKSELİŞİ PARTİSİ GENEL BAŞKANI YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (İstanbul) - Yüce Meclisin Sayın Başkanı, Saygıdeğer Cumhurbaşkanım, değerli milletvekilleri, saygıdeğer konuklar; Millî Egemenlik ve Çocuk Bayramımızı bütün içtenliğimle kutluyor, Halkın Yükselişi Partisi ve şahsım adına, hepinize saygılarımı, sevgilerimi sunuyorum.

Burada, Sayın Başkandan başlayarak, millî irade meselesi, doğal olarak, Millî Egemenlik Gününün anıldığı bu saatlerde, hatta, bazı eleştirel ifadeler de kullanılarak gündeme getirildi.

Şimdi, ben, bir eleştiri değil, ama bir tespit yapmak istiyorum; çünkü, milletin yasama iradesinin anıtı, Kâbesi buradır. İleriye yönelik, bunun üzerinde hepimizin düşünmesi lazım.

Şimdi, millet iradesi burada tecelli eder. Yalnız, dünyanın mutlaka gördüğü, ama bazı gerekçeler ve hesaplarla ifade etmediği, telaffuz etmediği bir gerçeği bizim görmemiz lazım ve bunun önlemini almamız lazım.

Şimdi, bu Meclis, bugün, şu haliyle, 360 kişilik bir sandalyeyle temsil edilen bir iktidara sahiptir; öyle bir hükümet çıkmıştır. Bu hükümetin ve bu sandalye sayısının arkasında, kullanılan oyların yüzde 34'ü, geçerli oyların yüzde 24'ü vardır. Yani, şimdi, bunu millet iradesinin tecelligâhı olan bu mekânda millî egemenlik tartışılırken, hiç değilse, bir biçimde ifade etmek lazım. Kopenhag Kriterlerini bize ısrarlı bir biçimde veren ve hatta dayatan Batı'nın, bilmiyorum, hesaplarına uygun olsaydı "ben, yüzde 24 oyla yüzde 67 sandalye alan bir hükümeti, Kopenhag Kriterlerine uygun, demokratik bularak, onu muhatap almam" der miydi, demez miydi? Bu sorunun sorulması gerekir; ama, benim esas konuşmam o değil.

Değerli milletvekilleri, laik ve demokratik Türkiye Cumhuriyetinin egemenliği konusundan hangi vesileyle bahsedilirse edilsin, cumhuriyetin kuruluş yıllarında karşılaştığımız bazı badireler akla gelir ve onlar, bugün de akla gelmektedir. Egemenliğimizin daha ilk günlerinden beri karşılaştığı temel tehlikeler, bugün de aynıdır ve daima şu iki başlık altında belirginleşmektedir: Birincisi irticaî tehdit, ikincisi bölücü tehdit. Dikkatlerden kaçmayan bir başka nokta da bu iki tehdidin her zaman ve tartışmasız bir biçimde dışarıdan kotarıldığı ve içimizden kendisine destek ve yandaş bulduğudur.

11 Eylül terör olayının ardından, siyasetlerini, din, özellikle, İslam ekseninde yoğunlaştıran Batı, Türkiye'de laik devletin egemenliğini sarsmak ve ülkemizi BOP projesi için bir atlama taşı ve ikmal merkezi haline getirmek maksadıyla, beklentisini daha çok irtica odaklı tahribe yönlendirmiş bulunuyor.

Sayın milletvekilleri, irtica denince ne anlamaktayız; bugün, aktüel konu, Bakanlar Kurulundan Millî Güvenlik Kuruluna kadar konuşuluyor. Cumhuriyetin banisi Büyük Atatürk, irtica denince ne anlıyordu; bunun cevabı ciddî biçimde tespit edilmezse, ülkede hem tahrip kendini rahatlıkla saklar, hem de dindar insanlar rahatsız olur ve bu ülkenin zararına olur sonuçta.

Değerli milletvekilleri, irtica, dinin ihanet aracı yapılması halinde vücut bulan kötülüğün adıdır. Kurtuluş Savaşının zabıtlarını, tarihî vesikasını ve nihayet, lügatini kullanır, iyi tespit ederseniz, oradan ciddî bir irtica tanımı çıkar. İrtica, tarihte hep Hıristiyan Batı çıkarlarına kullanılmış ve işletilmiştir. Bunu da görmek lazım. Günümüzde daha çok "siyasal İslam" unvanıyla Batı tarafından sahneye çıkarılan irtica, tarihi boyunca, desteği, itibarı, alkışı Müslümanlardan almış; ama, hiz-

meti, bilerek veya bilmeyerek, bir biçimde Batı emperyalizmine vermiştir. Ne ilginçtir ki, bunu da tespit etmek lazım tarihin önünde, İslamın ana kaynağı Kur'an, irticai, hem de irtica kökünden bir kelime kullanarak "ehlikitap hesabına işleyen fitne" olarak tanıtmaktadır. İrticaın bu omurga noktasının iyi yakalanması lazım.

Bizim Kurtuluş Savaşı destanımız, temelde iki düşmana karşı verildi. Bunları da Kurtuluş Savaşı zabıtlarından alıyorum. Birisi vatansızlar, birisi de imansızlar. Atatürk, şöyle diyor bunu ifade ederken: "Birtakım vatansızların ve dinsizlerin propagandaları, bizim için hareket düsturu olamaz. Kurtuluş Savaşının serüvenini basiretle inceleyenler görürler ki, vatansızlar içinde önemli miktarda mürteci vardır, yani, din perdesi altında ülke aleyhine hıyanet sergileyenler.

Aziz milletvekilleri, şunu görmezlikten de gelemeyiz, üzerinde düşünmekten de kendimizi vareste tutamayız: Kurtuluş Savaşı verilirken, Kuvayi Milliye askerleri, altında şeyhülislam fetvası olan bir yazıyla ve Yunan uçakları, işgalci Yunan uçakları marifetiyle Anadolu halkının üstüne atılan bu fetvayla, kâfir ve katli vacip asiler olarak nitelendiriliyordu. Bunu görmeden Türkiye'nin geleceğine şekil vermenin ve kendimizi aldanmaktan kurtarmanın bir çaresi olacağı kanaatinde değiliz.

Eğer ortada bir ihanet yoksa veya bir dalalet yoksa din üzerinden oynanan, din omurgalı yanlışlar irtica diye anılamaz. Bu da çok hayatîdir. Bu ikisini birbirinden ayırmazsanız, dindar ile dinciyi ve din üzerinden hıyanet yapan ile din konusunda yanlışları olanı birbirine karıştırırsınız ve bu bir facia olur. Dindardaki yanlışlar, teknik tabirleriyle hurafe olur, cehalet olur, geleneksel tutuculuk olur. Bunların tümü, bilgisizlik, bilinçsizlik olayıdır. İrtica ise, bilinçli ve organize bir hıyanet ve dalalet olayıdır.

Atatürk'ün gözüyle irtica nedir sorusuna da bakmak lazım. Atatürk, irticai iki temel açıdan değerlendirmektedir; birisi felsefî ve genel açı, öbürü Kurtuluş Savaşı yapısı açısından. Birinci anlamda irtica, ölümsüz Atatürk'e göre, hayatı geri götüren ve güzel olan her şeyi tahribe yönelen bir şer unsurdur. Şöyle diyor: "Hayatın felsefesi, tarihin garip tecellisi şudur ki; her iyi, her güzel, her faydalı şey karşısında onu imha edecek bir kuvvet belirir. Bizim lisanımızda buna irtica denir." Bu, genel çerçeve. "Kurtuluş Savaşı destanının ölümsüz erleri irticaa karşı da savaş vermişlerdir." Sadece işgalcilere karşı verilmiş bir savaş değil Kurtuluş Savaşı. "Bu erler, sarayın Teali İslam Cemiyeti adı altında memleketin her tarafında irtica hareketleri tertiplediğinden, onlarca defa şikâyetçi olmuşlardır."

İrticaın, İslamın Batı'daki baş düşmanı -bu, Atatürk'ün tabiridir- İngilizler tarafından beslenip kotarıldığı, Atatürk'ün, altını sürekli çizerek ifade ettiği bir gerçektir, 30'a yakın yerde benim tespitim. Atatürk'e en büyük düşmanlığı da İngilizlerin yapması sebepsiz değildir. Bu da Kurtuluş Savaşı zabıtlarında var.

İrtica hıyanetinin Kurtuluş Savaşına problem çıkardığı günlerde, Atatürk şunu söylemiştir...

(Mikrofon otomatik cihaz tarafından kapatıldı)

BAŞKAN - Sayın Öztürk, lütfen devam ediniz.

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - "İrticaî hareketin teşvikçisi İngilizler olup, merkez beyni de İstanbul'dadır" diyor Büyük Atatürk. İrticaın, yine o günlerde Ermeni hainleriyle işbirliği yaptığını da Kurtuluş Savaşıyla ilgili zabıtlardan öğreniyoruz.

Değerli arkadaşlar, Atatürk, irtica gibi hurafeye de karşıdır; ama, hurafeyi irticayla aynı kefeye asla koymamıştır. Bizim, sanıyorum ki, 2000'li yıllarda, hâlâ, içine düştüğümüz ciddî hatalardan birisi budur. Atatürk hurafeye de karşı, doğru; ama irticaa karşı tavrı hurafeye karşı tavrından farklıdır. Hurafeye hepimiz karşıyız. İrticaın ağır biçimde mahkûm edilişi, dinsel karakteri yüzünden değil, hıyanet karakteri yüzündendir. Mürteci hain kadrolar, işin bu püf noktasına asla değinmezler, tam aksine, onu sürekli gözden kaçırarak, Atatürk'ü irticaa karşı değil de, dine karşı gösterirler. Oysaki, Atatürk, hıyaneti söz konusu olmayan dinsel karşı çıkışların hiçbir eksikliğine, hiçbir

hurafesine bakmadan onları bağrına basmış, hatta yüceltmiştir. Şu tarihî tespiti, O'nun ağzından arz etmek istiyorum; diyor ki: "Müslüman ahaliden vatan haini olanlardan gayrısının manevî kuvvetleri pek yüksektir. Anadolu'ya kalpten bağlanarak geleceği beklemektedirler." Eğer dinî olumsuzlukların içinde dalalet ve hıyanet karakteri yoksa, Atatürk, bunları, düşman bellememiştir; bunları, uyarı odağı olarak ve bunları acıma odağı olarak görmüştür.

Bir tarif daha veriyor: "Vicdan yerine düşman parası tanıyan alçaklık!.." Bunların kaynakları, hepsi burada yazılı; merak eden arkadaşlara veririm.

Bir tanım daha veriyor "millete düşman, düşmanlara dost olarak takip edilen hainçe siyaset" diyor.

Değerli milletvekilleri, Atatürk'e dinmez bir hınç ve hatta kin duyan Batı, irticaî hareketleri, antiemperyalist Atatürk cumhuriyetini kundaklama aracı olarak sürekli kullanmıştır ve ne yazık ki, bugün de kullanmaktadır. İslam dünyasında emperyalizme karşı mücadele ederek onu mağlup edip ona rağmen devlet kuran tek ülke Türkiye, tek lider de Mustafa Kemal Atatürk'tür. Onun içindir ki, emperyalizmin temsilcileri, uzantıları ve dahildeki hizmetçileri, Atatürk'ü içlerine asla sindirememişler; onu, her zaman, yok etmek ve yıkmak için uğraşmışlardır.

Atatürk devriminin sağladığı muhteşem gelişme, Türkiye'de -konuşmacı arkadaşların hemen hepsi bir biçimde temas etti- bu gelişme, Batı'daki benzeri gelişmelerden çok daha fazla bir şeydir; çünkü, Batı'da böylesi bir gelişme, -Sayın Baykal ona kısmen temas etti- dinin insan hayatından tümden kovulmasıyla sağlanmıştır. Oysaki, bizde bu gelişme, Atatürk'ün ışığı sayesinde, dinin gerçeği ve ruhuyla kucaklaşan bir gelişmedir. İşte 100 000'e yakın cami, işte Türkiye...

Türkiye Cumhuriyeti sadece işte bunun için, Türkiye Cumhuriyeti sadece bizim için değil, bütün İslam dünyası için bir tür kutsal emanettir. Demokrasi ve ilerleme adına İslam dünyasına bugün nelerin reva görüldüğüne bakarsak, bu emanetin anlam ve önemi, bir kere daha, önümüzde tebellür eder. Bu emanetin anlamlarından biri de, bağımsızlık, demokrasi ve gelişmeyi emperyalizmin boyunduruğuna girmeden sağlamış olmaktır. Atatürk, emperyalizme karşı mücadelede, İslamın ve Müslümanların istiklal, şahsiyet ve direnişini feda etmeden demokrasiyi ve ilerlemeyi gerçekleştiren tek liderdir. Başkalarının vesayet ve boyunduruğuna girmeden, İslamın temel değerlerini koruyarak, demokrasi ve çağdaşlaşmanın olabileceğini fiilen gösteren de O'dur.

Emperyalist ruh ve emellerini bugün küreselleşme perdesi altında yaşatan Batı, işte bu yüzden, İslam dünyasında iki mirasın tahribini esas almıştır, stratejilerinin omurgasına oturtmuştur: Bu miraslardan birincisi, Hazreti Muhammed mirasıdır, yani, İslamdır; ikincisi de, Mustafa mirası, yani, Atatürk Cumhuriyetidir. Egemenliğimizin, Kurtuluş Savaşında ve bugün, temel ve yıkılmaz direnç kaynağı olan bu iki miras, çeşitli bahaneler, operasyonlar, müdahalelerle yozlaştırılarak etkisizleştirilmek istenmektedir. Türkiye, bu iki mirasın en dirayetli coğrafyası olduğu içindir ki, BOP ve benzeri sömürü ve istila projelerinin, öncelik ve ivedilikle hedefe Türkiye'yi yerleştirdiklerini görüyoruz. Türkiye, sadece anavatanı olduğu Atatürk mirasına yönelik tahribin değil, İslam mirasına yönelik tahribin de temel hedefi olmuştur. 11 Eylül sonrasının din ve özellikle İslam ekseninde seyreden siyasetlerinden en büyük ıstırap payını da, ne yazık ki, Türkiye almaktadır. Gelişmeler iyi niyetle değerlendirilseydi, bunun tam aksi olmak lazım gelirdi.

Değerli arkadaşlar, İslam mirasını çökertmek için Hazreti Muhammed'e hakaret ve Muhammed devrinin bittiğine ilişkin kampanyalar açıldı Batı'da. İki strateji belirlenmiştir bu noktada: Birisi, Muhammed'e hakaret; birisi de, İsa'yı tek kurtarıcı olarak tekrar geri getirmek. Birinci strateji, Müslüman düşmanı Batılılara yazdırılıp çizdirilen hakaretlerle yürütülürken; ikinci strateji, Türkiye'deki dinci cemaatlerin İsa methiyeleriyle kotarılmıştır. İsa, hepimizin peygamberi. Biz, aynı kendi peygamberimiz gibi bir milim eksiği olmadan ona saygı duymak zorundayız; ama, bu saygı Hazreti Muhammed'i ve nihayet İslam coğrafyalarında İslam mirasının tahribini maskelemek için bir bahane yapılamaz. Yapılan budur.

BOP Projesine bir peygamber aradılar; o, yeniden gelecek İsa; öyle belirlendi. Bir kitap lazımdı; onu da İncilleştirilmiş Kur'an olarak belirlediler. İslam mirasının tahribi sadedinde, dinlerarası diyalog, karma namaz, Kalvenist ve Protestan İslam denemelerinden sonra, Kur'an'ın İncilleştirilmesi sürecini de açtılar, yokladılar milleti; başarı çıkmadı tabiî.

Atatürk mirasına yönelen şer ise, tahribatını üç başlık altında öne çıkarmaktadır: Kişiden gittiğinde Atatürk'e saldırmakta, ilkeden gittiğinde laikliğe saldırmakta, kuvvet ve kurumdan gittiğinde Türk Silahlı Kuvvetlerine saldırmaktadır. Bunu, bazen sinsi, maskeli; bazen açık, zamana zemine göre seçeceği yolla ve sistemle yapmaktadır. Türkiye'yi ve Türk Devletinin egemenliğini tahrip siyasetlerinin saldırı hedeflerinde daima bu üç değer vardır.

Milletimizin hâkim kanaati şudur -sözlerimi bitirmek istiyorum- Atatürk mirasını bir direnç gücü olmaktan çıkarıp, Anadolu'da 1071 Malazgirt'ten beri sürdürülen kavgayı tamamlamak istiyorlar. Kavganın Batı hesabına tamamlanmasını, Çanakkale ve Kurtuluş Savaşında Batı için büyük bir hayal kırıklığına dönüştüren Atatürk'tür. O yüzdendir ki, egemenliğimizi tacize yönelik bütün sataşmaların ilk hücum hedefi Atatürk ve onun büyük mirasıdır.

Değerli arkadaşlar, Batı, bir kin ve inat uğuruna akıl almaz çelişkilerin girdabına düşmektedir. Bir yandan, Türkiye'de, bugün, Amerika ve Avrupa basınında, özellikle Amerika'da, İslama faşist bir gelişmenin Atatürk rejimini yıkmak istediğini söylüyor; öte yandan, Hantington kuramları ve Avrupa Parlamentosu raporlarıyla bize "Atatürk'ten vazgeçin" dayatması yapmaktadır. İşte, çelişki ve tutarsızlık budur. Batı, özellikle ABD, eğer Türkiye'de böyle bir gidiş olduğuna inanıyor ve bundan ürküntü duyuyorsa, BOP meyanındaki ılımlı İslam projesinden vazgeçip, Türkiye'nin de, kendisinin de hayrına olacak yeni bir proje öne çıkarmalıdır.

Değerli milletvekilleri "ılımlı İslam" adıyla küresel Hıristiyan odakların öne çıkardığı projenin yarattığı tahrip ve hayal kırıklığı çok derin olmuştur. Bunun yarattığı travmadan halkımız hâlâ kurtulmuş değildir. Ortadoğu'yu, ama öncelikle Türkiye'yi hedef alan bu ılımlı İslam nedir? Siyaset, bu eksende yürütülüyor. Bununla kastedilen bizim dinimiz İslam olamaz; çünkü, İslamın ana kaynağı Kur'an, getirdiği dinin adının tek kelimeyle İslam olduğunu ve bu ad üzerinde hiçbir kişi ve kuvvetin operasyon yapma hakkı olmadığını açık ve ısrarla bildirmektedir. O halde, ılımlı İslam denilen, ne idüğü belirsiz, sözde dinin merkezine oturduğu BOP Projesi, o proje de bizim içinde yer alacağımız bir proje olamaz. Bizim içinde yer alacağımız bir projenin, her şeyden önce bizim temel değerlerimizi tahrip etmemesi gerekir ve bir de, bu projede, bu coğrafyanın kaderiyle ilgili kararların alındığı masada Türkiye'nin olması gerekir. O masada olmayan Türkiye'ye, masada kararlar alındıktan sonra taşeronluk ve hizmet görevi -yıllardan beri yapılan budur- verildiğinde, buna, Büyük Türkiye'nin ve bu ülkenin millî iradesinin saygı duyması ve geçit vermesi mümkün olmamalıdır diye düşünüyoruz.

BAŞKAN - Sayın Öztürk, çok affedersiniz... Bütün konuşmacılar süreleri içinde kaldılar, hatta 10 dakikayı bile geçmediler. Lütfen, konuşmanızı tamamlar mısınız.

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - 20 dakika konuşan var Sayın Başkan!.. Sayın Baykal 20 dakika konuştu!..

BAŞKAN - Sayın Baykal 20 dakika konuşmadı, çok az bir süreyle aştı...

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - Tam 20 dakika konuştu.

BAŞKAN - Diğer üç konuşmacı, 10 dakikayı bile tamamlamadı.

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - Peki "kes" derseniz keserim Sayın Başkanım.

BAŞKAN - Kesmiyorum ama...

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - Zaten yılda bir defa konuşuyorum benim grubum filan olmadığı için.

BAŞKAN - Efendim, böyle bir günde hatibin sözünü kesmek büyük bir saygısızlık olur.

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - 2 dakika daha...

BAŞKAN - Ben, buna dikkat ediyorum; ama, 20 dakika oldu.

Lütfen, tamamlar mısınız.

YAŞAR NURİ ÖZTÜRK (Devamla) - Peki, teşekkür ediyorum Sayın Başkanım.

Saygıdeğer milletvekilleri, son zamanlardaki karikatür krizinin Müslüman vicdanlarda açtığı yara da çok derin olmuştur.

Ilımlı İslam denen bu dayatma din projesinin, Türkiye açısından ikinci tahribine de dikkat çekmek lazım. Bu da, demokratik, laik, hukuk devleti için yarattığı tehdittir. Türkiye Cumhuriyeti bir din devleti midir ki, ılımlı İslam türünden bir tercih kendisine öneriliyor veya dayatılıyor?! Burası, anayasal, laik, bir hukuk devletidir; yani, bize bir din devleti türü değil de falancası diye bir dayatmanın yapılması, Türkiye'de millî egemenliğin tahribinin bir başka ifadesi olarak görülmesi lazım. Eğer, ılımlı İslamla Türkiye dışındaki ülkelere bir şeyler verilmek isteniyorsa, o zaman, karma namaz, Kalvenist ve Protestan İslam denemelerini, mesela Suudi Arabistan'da, Katar'da, Kuveyt'te, Irak'ta yapsınlar. Ilımlı İslam böylesine bereketliyse, Irak'ı neden kanlı bir işgalle dehşet cehennemine döndürdüler; götürselerdi ılımlı İslamı, iki hafta sonra demokrasi gelseydi.

Değerli arkadaşlar, Batı, Türkiye'de, kendine itaati dinleştirecek bir din devleti kurmak istiyor. Bu istek, Türkiye'de, Batı'nın çıkarlarına zarar vereceği düşünülen toplumcu gelişmelerin ezilmesi pahasına işlerlik kazanmaktadır. Batı, bir yandan, İslamdan nefretini her vesileyle dile getiriyor, öte yandan, kendisine itaatkâr olacağını düşündüğü hurafeci bir din modelini, Türkiye'yi kullanarak yaygınlaştırmak ve diğer İslam coğrafyalarına da dayatmak istiyor.

Değerli milletvekilleri, Batı'nın, Atatürk cumhuriyetini tahripte ikinci kanadı olan AB, egemenliğimizi taciz anlamına gelecek taleplerini, açık veya dolaylı yollardan, giderek artan bir dozda sıralamayı sürdürmektedir. Son talepleri, Fırat ve Dicle havzasının kontrolünü ele almak olarak ifade edildi. Türkiye'nin, AB'ye ortaklık hayali uğruna, artık, verecek hiçbir şeyinin kalmadığı düşüncesindeyiz. Bu hayale ulaşmak için biz ısrar ettikçe, onlar verilemeyecek şeyler istemektedirler. Türkiye, artık, verilecek bir şeyi kalmadığını anlamak ve kabul etmek zorundadır diye düşünüyoruz. Türkiye, AB'ye ortaklık hayalinden vazgeçip, alternatifini, kendi ruh ve dirayetinden kendisi yaratmalıdır.

Değerli milletvekilleri, değerli konuklar; son bir cümle olarak şunu arz etmek istiyorum: Kurtuluş Savaşı gibi muhteşem ve müthiş bir destanı yazmış milletin çocuklarının, muasır medeniyet seviyesinin üstüne çıkmak için gereken ateşi kendi topraklarından yaratacak gücü göstereceklerine olan inancımı tekrarlıyor; Yüce Meclisi ve değerli konukları saygıyla selamlıyorum. (Alkışlar)

BAŞKAN - Sayın Öztürk, çok teşekkür ederim.

Sayın milletvekilleri, Türkiye Büyük Millet Meclisinin kuruluşunun 86 ncı yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması ve günün önem ve anlamının belirtilmesi amacıyla yapılan konuşmalar tamamlanmıştır.

Sözlü soru önergeleri ile diğer denetim konularını sırasıyla görüşmek için, 25 Nisan 2006 Salı günü saat 15.00'te toplanmak üzere, birleşimi kapatıyorum.

Kapanma Saati: 15.44

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ

GÜNDEMİ

DÖNEM: 22 YASAMA YILI: 4

92 NCİ BİRLEŞİM
23 NİSAN 2006 PAZAR
SAAT: 14.00

KISIMLAR

01 BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

02 ÖZEL GÜNDEMDE YER ALACAK İŞLER

03 SEÇİM

04 OYLAMASI YAPILACAK İŞLER

05 MECLİS SORUŞTURMASI RAPORLARI

06 GENEL GÖRÜŞME ve MECLİS ARAŞTIRMASI YAPILMASINA DAİR ÖNGÖRÜŞMELER

07 SÖZLÜ SORULAR

08 KANUN TASARI ve TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER

DANIŞMA KURULU ÖNERİSİ

1.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin Kuruluşunun 86 ncı Yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması ve günün önem ve anlamının belirtilmesi amacıyla Genel Kurulda özel bir görüşme yapılması için Türkiye Büyük Millet Meclisinin 23 Nisan 2006 Pazar günü saat 14.00'te toplanmasının, bu toplantıda yapılacak görüşmelerde Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanına, Siyasi Parti Grupları Başkanlarına ve Grubu bulunmayıp da Meclis'te üyesi bulunan Siyasi Partilerin Milletvekili olan Genel Başkanlarına 10'ar dakika süre ile söz verilmesinin, bu toplantıda başka konuların görüşülmemesinin Genel Kurulun onayına sunulması Danışma Kurulunca uygun görülmüştür.

(Genel Kurulun 5.4.2006 tarihli 84 üncü birleşiminde kabul edilmiştir.)

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ GÜNDEMİ

92 NCİ BİRLEŞİM 23 NİSAN 2006 PAZAR SAAT: 14.00

01 - BAŞKANLIĞIN GENEL KURULA SUNUŞLARI

1.- Türkiye Büyük Millet Meclisinin Kuruluşunun 86 ncı Yıldönümünün ve Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramının kutlanması ve günün önem ve anlamının belirtilmesi amacıyla yapılacak görüşmeler

02 - ÖZEL GÜNDEMDE YER ALACAK İŞLER

❄

03 - SEÇİM

❄

04 - OYLAMASI YAPILACAK İŞLER

❄

05 - MECLİS SORUŞTURMASI RAPORLARI

❄

06 - GENEL GÖRÜŞME VE MECLİS ARAŞTIRMASI YAPILMASINA DAİR ÖNGÖRÜŞMELER

❄

07 - SÖZLÜ SORULAR

❄

08 - KANUN TASARI VE TEKLİFLERİ İLE KOMİSYONLARDAN GELEN DİĞER İŞLER

❄